XXXIII. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM
1977. NOVEMBER 17.
Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

ISMÉT RÖPÜL A PÁVA

— Ádám bátyám, pávát látván, pávává vált!

15 000 FORINTOS REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK 3. FORDULÓJA

KEDVES LUDAS!

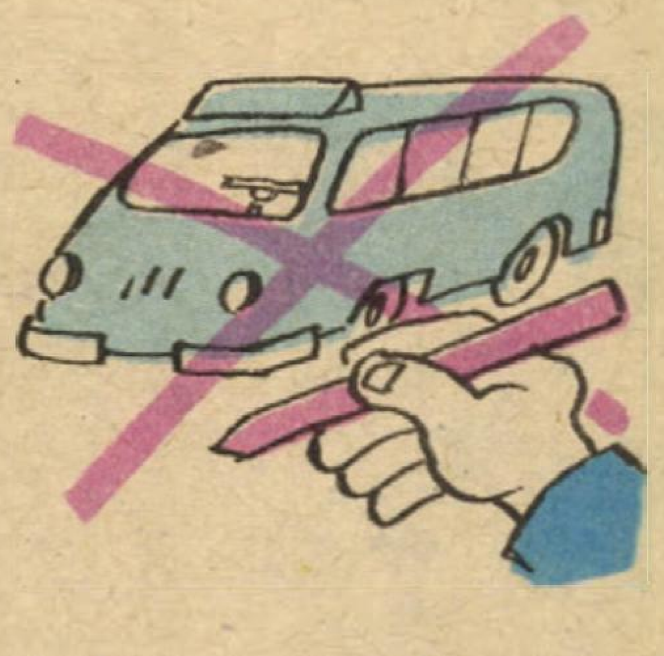
JÁTSSZUNK EGY GONDOLATTAL

Kerületünk közlekedéséről rendeztek eszmecserét „Ferencváros lelkes patriótái" a minap, így állt az újságban. Az ankét résztvevői a többi között javasolták az Üllői úti felszíni tömegközlekedés visszaállítását, amire Nagy Rudolf, a Fővárosi Tanács Közlekedési Főigazgatóságának vezetője, határozott nem-mel válaszolt:

„Azt kérik, legalább egy buszjárat menjen rajta. Rendben van: játsszunk el a gondolattal. Mondjuk: holnap elindítjuk a 81-es buszt. Holnapután egy másik ankéton megkérdezik majd: ha megy a 81-es, miért nem megy a 89-es is? Soha nem lenne vége... Pedig ez a jövő, ahogy terjeszkedik lent a metró, úgy szűnik meg fokozatosan a felszíni közlekedés".

Játsszunk tovább a gondolattal: a fenti eszmefuttatás kérdésessé teszi, érdemes-e egyáltalán ankétokat tartani? Ahol is mindig fenyeget a veszély, hogy a felszólalók követelőzni, vagy legalábbis javasolni és kérni fognak, ahelyett, hogy a szóbanforgó tervek helyeslésére korlátoznák magukat. Az Üllői úti autóbusz visszaállítását egyébként nemcsak ezen az ankéton kérték, hanem a valamennyi szerkesztőséghez — a Ludashoz is — intézett levelek tömegében ferencvárosiak csakúgy, mint nem ferencvárosiak.

Akik kérték, általában meg is indokolták, miért van, miért lenne szükség a metró üzembeállítása után is autóbuszra az Üllői úton. Budapest közlekedésének vezetői viszont lényegében indoklás nélkül szüntették meg itt a felszíni közlekedést. (Mert az aligha indoklás, legfeljebb tréfa, amit Nagy Rudolf ezen az ankéton mondott, hogy a buszkérésnek „soha nem lenne vége". Amint egy buszkérelmet teljesítenének, máris vége lenne).

Annak persze, hogy a fővárosi közlekedésében illetékesek nem indokolnak, csak eltörölnek, komoly oka van: az érvek hiánya. Az csakugyan elfogadható, hogy a metró belépésével a kétféle felszíni közúti közlekedési eszköz közül az egyiket — vagy a villamost, vagy az autóbuszt — leállítják. Megmagyarázhatatlan azonban, hogy miért kell mindkettőt megszüntetni. Még akkor is az, ha a fővárosi közlekedés vezetőjének fent idézett vésztjósló ígérete szerint ezt a folyamatot a jövőben folytatják.

A fővárosi közlekedési hatóság számára a sok közül csak egy figyelemreméltó példa: Londoné. Mert ami a metrót illeti, abban ők aztán igazán szakemberek, földalattijuk, azt hiszem, a legrégibb s a legnagyobb a világon. S most is fejlesztik tovább, új vonalak, vonalrészek épülnek. De eszükbe sem jut megszüntetni az autóbuszjáratokat a metró miatt. Pedig London felszíni közlekedésének zsúfoltsága, szolidan szólva, éppenséggel nem kisebb a budapestinél.

Játsszunk el a gondolattal: hátha ebben az Üllői úti felszíni közlekedési vitában nem a jobbára gépkocsival közlekedő fővárosi közlekedésrendezőknek van igaza. Hanem a főleg tömegközlekedési eszközöket igénybe vevő — és a buszjáratok eltörlésével elégedetlen — utasoknak.

Barabás Tamás

GYŐZTESEK INKOGNITÓBAN

Befejeződött az Édes anyanyelvünk vetélkedő — olvasom a napilapokban. Budapest és valamennyi megye középiskolás fiataljai vettek részt ezen a szép versenyen. Keblemre ifjak — mondom —, hadd tudja meg ország és világ, hogy micsoda derék fiúk és lányok vannak nálunk, méghozzá mindenfelé, városban és falun. Olyanok, akiken nem fog a rádió meg a televízió, egyik-másik újság stílusa sem, fityiet hánynak a sokszor olvasott hivatalos szövegeknek, ők bizony Kazinczy szellemében vetélkednek, művelik az ízes magyar nyelvet.

Üdvözölném is őket, ámde hogyan? Először is tudni illenék, hogy kik is ezek az ifjú bajnokai édes anyanyelvünknek. Csakhogy a közleményből éppen ez nem derül ki. Mit is mond ama közlemény (amelyet kevésbé szép s nem is anyanyelvi szóval, inkább kommünikének gyanánt szoktak emlegetni)? Elmondja, hogy volt ilyen vetélkedő, s azt is, hogy Széphalmon, a nagy nyelvújító falujában hirdették ki az eredményt. Megtudom a közleményből, hogy hatvanketten bizonyultak legjobbnak, s hogy ebből az alkalomból megkoszorúzták Kazinczy sírját. Közhírré teszik, hogy ki méltatta a verseny jelentőségét, ki volt a bíráló bizottság elnöke és ki adta át az okleveleket, plaketteket és jutalmakat.

Csak éppen azt nem ismertetik, hogy kik voltak a győztesek! Kik voltak azok a fiatalok, akik megőrizték az anyanyelv szépségét tengersok nyelvi ártalom közepette? No meg: kik voltak a tanáraik, akik ilyen szellemben nevelték, oktatták őket? Hát akkor kit öleljen keblére az, akit lelkesít Édes anyanyelvünk védelme, s az érte indított verseny?

A magam részéről a közlemény fogalmazóit semmi esetre sem.

(v. e.)

Levelesládánkból

Időről időre az élelmiszerek minőségére panaszkodnak levélíróink, most is előttünk fekszik két ilyen jellegű méltatlankodás.

Mazsolás krémtúrót

evett Nagy Ferenc (1149 Bp. Egressy út 146.) olvasónk kétéves kislánya, ám egyszerre csak felkiáltott: „Csont van benne!" Nem csont —, hanem kő volt benne. Talán azért, kérdezi panaszosunk, mert a kő olcsóbb, mint a mazsola vagy a túró? Békés István (1165 Bp. Centenárium Ltp. S. ép. IV. 1. h.) olvasónk a Győri Keksz és Ostyagyárra panaszkodik, mert a gyár által előállított Sire-sire kekszben rongydarabot talált. — Mint a

dunántúli dombos vidék,

úgy fest most a Teherkocsi utcában az út széle, panaszolja Buru János dr. (1107 Bp. Teherkocsi u. 10/C), mert a különböző helyekről kitermelt földet oda, az ő utcájukba hordják. (Levélírónk fényképfelvételeket is mellékelt, állításának bizonyítására.) Holott néhány méternyire csupán, a Száva úti prérin, rengeteg hely van ilyen célokra, fűzi hozzá. Az utca lakói nevében kéri a tanácsot, rendassa el az engedély nélkül hordott földet, sittet, s e munkához, ha szükség van rá, az utca lakói felajánlják segítségüket is.

Ugyancsak a városképről, közelebbről a

rossz közvilágításról

van szó egy másik levélben, amelyet Palotás Gyula (1011 Bp. Hunyadi János út 22.) írt. A Mátyás-templomtól a Hunyadi János úthoz vezető lépcső kivilágítatlanságát kifogásolja.

Pécsett, a Mecsek áruházban, még június közepén vásárolt egy automata Glashütte órát Miholis Gyuláné (Pécs, Monostor u. 6.) olvasónk. Már másnap elromlott. Azóta többször is javíttatta. Ötszöri javítás után ismét (legutóbb szeptember 10-én) elromlott, de most már se garanciálisan, sem külön pénzért nem vállalták a javítását, mondván, hogy nem lehet hozzá alkatrészt kapni. Olyan órát forgalomba hozni nálunk, amely alkatrészhiány miatt itthon nem is javítható, nem

felesleges pénzkidobás-e

voltaképpen? — kérdezi elkeseredetten olvasónk.

Bicsérdi Ferenc (5900 Orosháza, Hajnal u. 20/c.) a postára panaszkodik. Október 11-én délután táviratot adott fel Nemesvitán élő hozzátartozóinak, értesítve őket másnapi érkezéséről. A sürgöny azonban még visszautazása napján, 15-én sem érkezett meg rendeltetési helyére.

GELKA-JÁTÉK, TELEFONON

Gyakran hívom telefonon a Bartók Béla úti GELKA-szervizt. Felveszik, pillanat türelmet kérnek, aztán helyreteszik a telefont. Így eljátszadozunk háromnégy napi szolgáltatás áráért. (Egy hívás = 1 forint, az átalányszerződés egy napra eső díja = 1 forint.) Mit csinál az ideges ügyfél? Felhívja a GELKA-szerviz panaszirodáját, ahol a következő válaszokat kapja: 1. az kizárt dolog, hogy leteszik a telefont. (Mégis mit gondol, akkor miért panaszkodom?) 2. a posta a hibás, mert csak egy telefonvonalat adott. (A Bartók Béla úti szerviz gumibélyegzőjén két telefonszám szerepel.) Ezek után azt mondom a panaszirodának, hogy a GELKA igazgatójának írok. Válasza: „Nyugodtan tegye, ki sem nyitja a levelet, hanem hozzánk küldi ügyintézésre." Számomra a kör itt már bezárul. Csak azon tűnődöm, mire törekszik inkább a GELKA: az ügyfelek megszerzésére, vagy lerázására?

Dr. Molnár Józsefné
1026 Bp., Gábor Áron u. 21.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Csóri csuka — csóri csirke

A fenti című panaszos levélben (Ludas, 39. sz.) nem szerepelt ugyan a feldolgozó vállalat neve, de valószínűleg tőlünk származik a kifogásolt termék. Elnézést kérünk érte, nem szándékosan károsítjuk meg a vevőt, de egy szalagon, egy műszakban negyvenezer csirkét dolgozunk fel, s így az ellenőrzés ellenére is előfordulhat sajnos, hogy nem minden csirkébe kerül vissza a máj, vagy hogy egyesekbe két máj kerül. Az esetek előfordulásának csökkentésére az ellenőrzést megszigorítjuk.

Darula János
Kecskeméti
Baromfifeldolgozó V.

Valaki pazarol

A MÁV részéről senki sem pazarol, még ha ezt állította is glosszájuk. (Ludas, 37. sz.) A cikkben szereplő csapórudas sorompó fényjelzéssel történő kiegészítését a fokozott biztonság érdekében útügyi hatósági határozat, valamint KPM-rendelet írja elő. A sorompót a kezelő villamos-úton működteti. A vonatok közeledésekor, illetve elhaladásakor, nem pedig „amikor kedve van". A glosszaírónak abban igazat adok, hogy a sorompó gyakran zárva van, de ezt a forgalom rendszerint indokolja, ha pedig mégis mulasztást állapítunk meg, azt minden esetben felelősségrevonás követi.

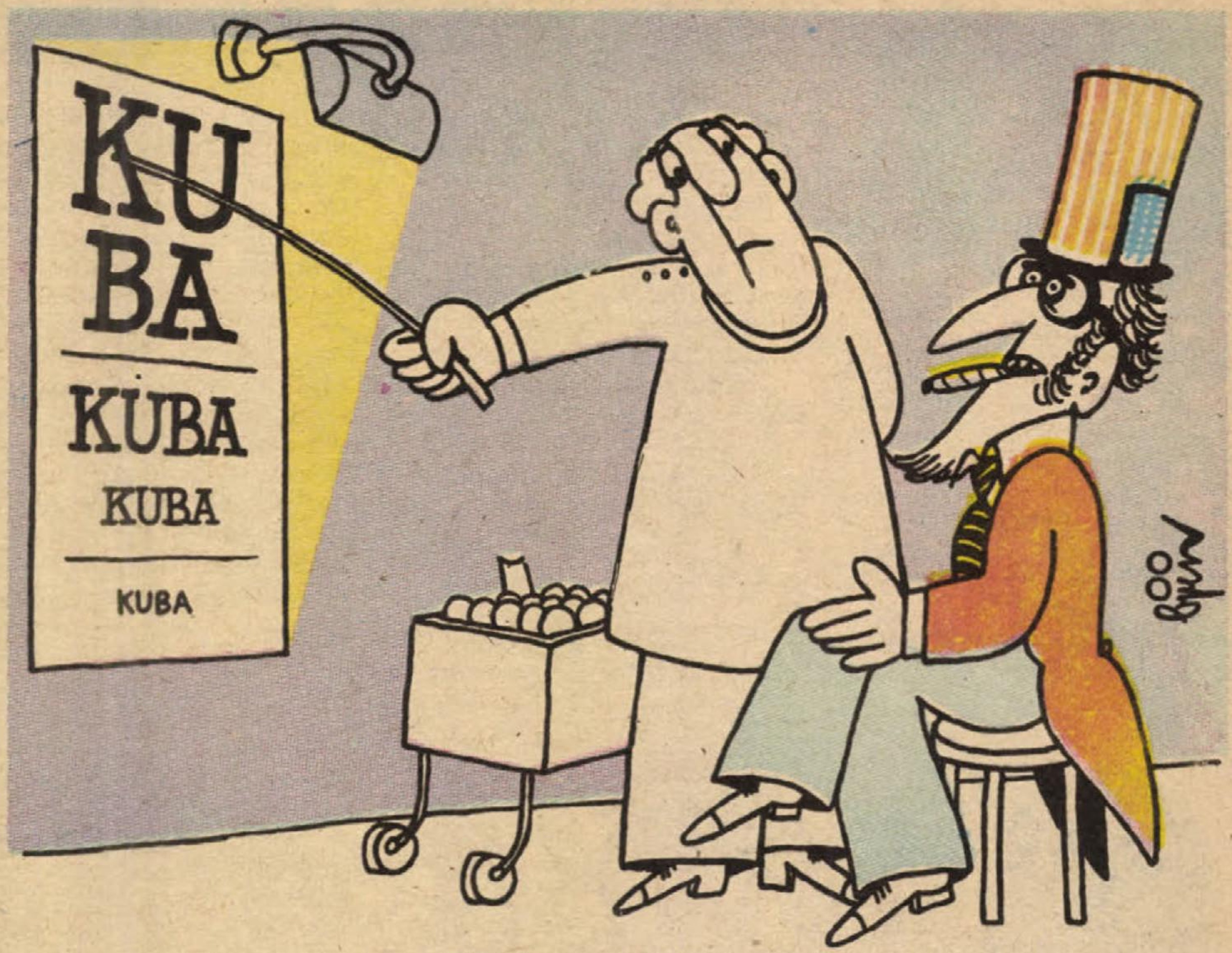
Hanyicska József
MÁV, Debrecen

BIZALMATLAN KISLÁNY

– Előbb tisztázzunk valamit, Kálmán! Ki fog megágyazni?!!...

RÖVIDLÁTÁS

– Mintha most jobban látnám...

LOBBYK

Lobbyzmus. Angol szó. Az USA-ban szokásos kijárás. A képviselőknek a törvényhozáson kívüli köröktől való megvesztegetése, befolyásolása. Ennek érdekében a képviselőház folyosóján (lobby) keresik fel őket.

Olvassuk, hogy az amerikai közéletet a lobbyk uralják. Van Kína-lobby, Izrael-lobby, olaj-lobby és még sok egyéb érdekszövetség.

Szerencsére a mi közéletünkben nincs se Kína-lobby, se Izrael-lobby, se olaj-lobby.

Nálunk csak kis lobbyk vannak, mint például Mikóváros-i lobby, Fradi-lobby (vagy MTK-lobby), együtt-szolgáltunk-lobby és harmadik-cé-lobby.

Az amerikai lobbyk befolyásolják a politikát, elosztják egymás közt a zsíros igazgatósági tagságokat és a nagy pénzeket.

A mi lobbyjaink nem befolyásolják a politikát, legfeljebb másodállásokat osztanak el és kis pénzeket.

Ismertem egy céget, ahol minden vezetőállású mikóvárosi volt. Vagy ott született, vagy az apja, vagy az anyja volt odavalósi, vagy ott járt iskolába. Egyszer valaki megpályázott náluk egy állást, de csak azért kapta meg, mert okiratot hamisított. Az anyakönyvi kivonatban a születési hely rovatból Budapestet kikaparta és Mikóvárost írta a helyébe.

Vannak aztán sörös lobbyk, boros lobbyk és féldecis lobbyk. Rendszerint kerekasztal-konferenciákon tanácskoznak. Ülve, vagy állva. Kívülállókat nem fogadnak be. Legfeljebb kiviszik nekik az italt az utcára.

Nagy az összetartás azok közt is, akik egyazon kedvtelésnek hódolnak. Ezek a hobbi-lobbyk. Érthető, ha egy horgásznak hivatalos ügyben is különleges bizalma van egy horgászhoz, egy vadásznak egy másik vadászhoz, a kiskerttulajdonosnak egy hobbi-kertészhez. Habár a kiskert-lobbyk további al-lobbykra tagolódnak. Vannak balatoni lobbyk, dunakanyari lobbyk, sőt, azon belül tihanyi, siófoki, illetve leányfalui, zebegényi lobbyk. Egy vállalatunknál azt tapasztaltam, hogy mindenkinek Börzsönyligeten van

telke. Mi az? — kérdeztem — Börzsönyligetet felparcellázták köztetek? Nem — hangzott a válasz —, a vállalatot parcelláztuk fel a börzsönyligetiek között.

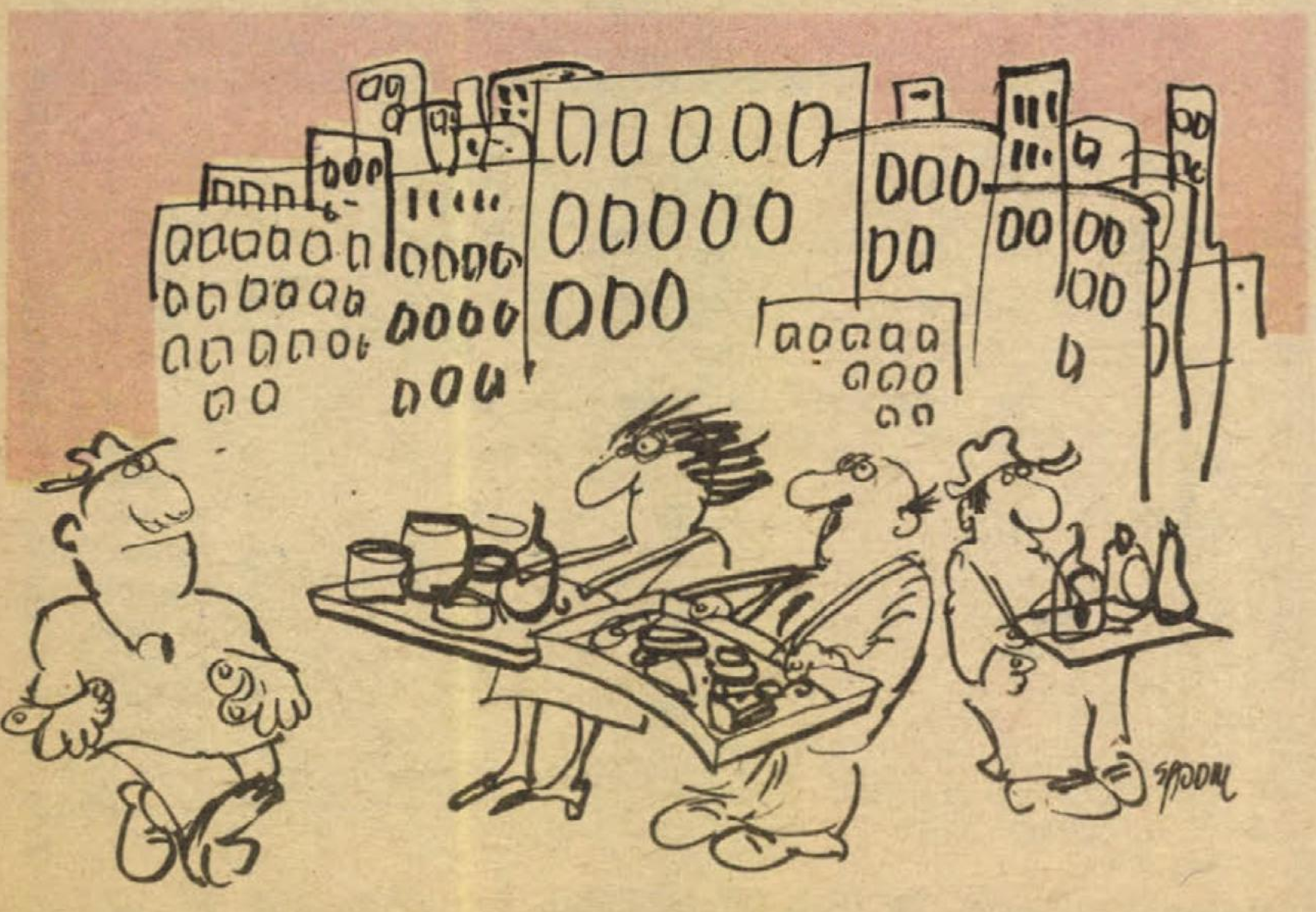
A lobbyknak nincs alapszabálya, működési engedélye, de még jelvénye, vagy közös ismertetőjele sem. Mindazonáltal félszavakból megismerik és megértik egymást. Kódrendszerükben azonban csak saját maguk ismerik ki magukat: az, hogy „csukára mentem", például, nem mond semmit egy Fradi-lobbystának, amint a horgász-lobbysta sem érti azt, hogy: „szombaton kitömjük az MTK-t".

Az ügyesebb lobbysták több lobbyt is tartanak a tűzben. Utóvégre el lehet képzelni egy mikóvárosi születésű fradistát, aki horgászik, mert a kiskertje a vízparton áll. Ráadásul tartja a kapcsolatot azokkal, akikkel együtt szolgált a légóban, akikkel egy évfolyamra járt a fejtágítón és akikkel együtt vették fel valahová, vagy együtt rúgták ki valahonnan.

Volt egy iskolatársam, aki háromszor bukott meg az érettségin, vagyis összesen négyszer érettségizett és azóta is mind a négy osztály érettségi bankettjére elmegy. Ez a négy társaság mindent elintézett neki, úgy, hogy végül is ő vitte a legtöbbre közülünk. Azt hiszem én is hozzá fogok fordulni, mert van egy zűrös ügyem. Utóvégre szegről-végről egy lobbyban vagyunk.

Novobáczky Sándor

ÚJ LAKÓTELEP

– Az üzleteket még csak tervezik.

MINTAPOLGÁR

– Engedély nélküli építkezéshez itt kell engedélyt kérni?

Levélváltás szakmai ismeretekről

Kedves Szerkesztő úr!

Egy férfipizsamát vásároltam. Túlzás nélkül mondom, olyan, mintha karikaturista tervezte volna. A felsőrész nagy és bő, az ormótlan csőnadrág lefelé egyre szűkebbre szabott, akár egy tölcsér és alul olyan szűk, hogy alig fér át rajta a férjem lába. Igaz, hogy még divatos is lenne, ha térdig érő halásznadrág lenne a férfipizsama divat! De ennek a nadrágnak a hossza a lábszár közepéig ér. Talán azt hiszik, hogy úgyis nadrág a nadrág?

Most készül a belkereskedelmi törvény és ez a kereskedelmi dolgozókat és a fogyasztókat egyaránt el fogja igazítani. Nagy szükség van rá, mert *a kereskedők munkája szorosan összefügg a lakosság mindennapi életével és e munka színvonala a közhangulatot is lényegesen befolyásolja. Ma Magyarországon az áruellátás elsőrendű politikai kérdés.* Ezt a belker egyik államtitkára különösképpen hangsúlyozta.

Persze a pizsama ormótlanságát nem lehet a ke-

Kedves Olvasónk!

Indulatos levelének csak néhány sorát idéztem. Még azt is pironkodva, ugyanis ha ön még mindig torzszülöttre szabott pizsamát vásárolt, az mélyen lesújt, mert e tárgyban legalább féltucat bíráló cikket írtam. Hogy ennek ellenére mégis foglalkozom a témával, annak oka az, hogy:

pizsamából készültem;

talán egyszer mégis megtanulnak majd hazánkban is emberi alakra pizsamát szabni;

ne a kereskedelmet okolja, az ön sorait idézve: „az ormótlan csőnadrágért."

A kereskedelem ugyanis azt árusít, amit a gyárak, szövetkezetek szállítanak, de különben is megvan neki a maga baja. Mármint a kereskedelemnek.

reskedelem nyakába varrni, de ettől függetlenül a saját ügyében is, egybenmásban olykor hiába teszi ki a lelkét a minisztérium, nem mindig van foganatja. Éppen a minap figyelmeztette például a belker az illetékes kiskereskedelmi vállalatokat: a kenyeret és a péksüteményt úgy kell becsomagolni, hogy *„a papír a termék teljes felületét fedje"*. Mit tetszik gondolni, miért volt szükség erre a figyelmeztetésre? Azért, mert a korábbi intézkedést nem minden üzletben hajtották végre. Mindeddig például, a Rákóczi téri közértben, nekem is úgy adták a kenyeret, hogy az, a tenyérrel rányomott egytizednyi papírdarabkától kedvére odaragadhatott a műanyag kosárnak, kevés kivétellel, piszkos aljára.

Belátom, messzire távolodtam a pizsamaügytől és belebonyolódtam egy másik visszaköszönő bosszúságba. De ezen ne tessék csodálkozni. Hiszen úgy látszik, nekem kell felelnem azoknak az olvasóknak is, akik nem tudják, hogy mi lehet azokban a lapos, négyzetalakú, Hermelin nevet viselő dobozokban, amelyeket két-három hét óta látnak a közértekben a sajtpultokon?

Kíváncsi voltam, tudják-e az eladók. Egyikük őszintén megmondta: fogalma sincs róla, de bizonyára sajt, mert a sajtosvajas hűtőpulton van. Egy másik eladó azt mondta: parmezán, de azt nem hittem el, mert a parmezán kemény, a Hermelin pedig puha és a pálpusztaira emlékeztető illata van. Kérdésemre, hogy mennyi ideig áll el, az eladó kedvesen biztatott: „Tessék csak nyugodtan elvinni, minél tovább áll, annál büdösebb és minél büdösebb, annál jobb."

Vizsgálódásaim eredményeként, ez úton közlöm a közérteladókkal és a vásárlóközönséggel, hogy a Hermelin feliratú dobozokban — a franciák híres camembertjének megfelelő illatú és kiváló ízű —, gondosan sztaniolba csomagolt sajtcsemege rejtőzik. Csehszlovákiában gyártották, csak nálunk, gondolom, elfelejtették magyarul ráírni, hogy micsoda. Tanúsítom, hogy remek sajt! És, hogy nem hermelinpalást, az egészen bizonyos.

Azért mégsem ártana egy újabb minisztériumi figyelmeztetés, hogy: import élelmiszereket csak az árura ragasztott magyar címkével, a tartalom, az ár és a lejárati határidő feltüntetésével szabad forgalomba hozni.

Földes György

FALUSI KISLÁNY PESTEN

– Amint meglátták rajtam Józsi bácsi tarisznyáját, Mari néni hárászkendőjét és Julis néni ráncos csizmáját, rögtön menő fej lettem Pesten.

ÜZEMLÁTOGATÁS

– Siessünk, emberek, mert lemaradunk a díszebédről.

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

TUDJA-E?...

...hogy az emberek által kedvelt fülemüle állandó éjszakai trillázásával közutálatnak örvend a madaraknál?

... hogy a világ legjobb ragasztóját mái a tubusból sem lehet kinyomni, mert beleragad?

... hogy a világ leghosszabb bajusza Gurik apóé (Kaukázus), a legrövidebb bajusz Jim Smithé, mert naponta háromszor borotválkozik?

... hogy színszűrős szemüvegen át szürkén nézheti a tévé színes adásait?

... hogy erjedt meggy és fokhagyma keverékével el tudja hitetni, hogy alkoholt ivott?

KI HINNÉ?...

Fülöp György rajzai

– Ebben a cipőben próbálnának heroint csempészni!

– Már a hidakat is emelik, csak a te fizetésedet nem!

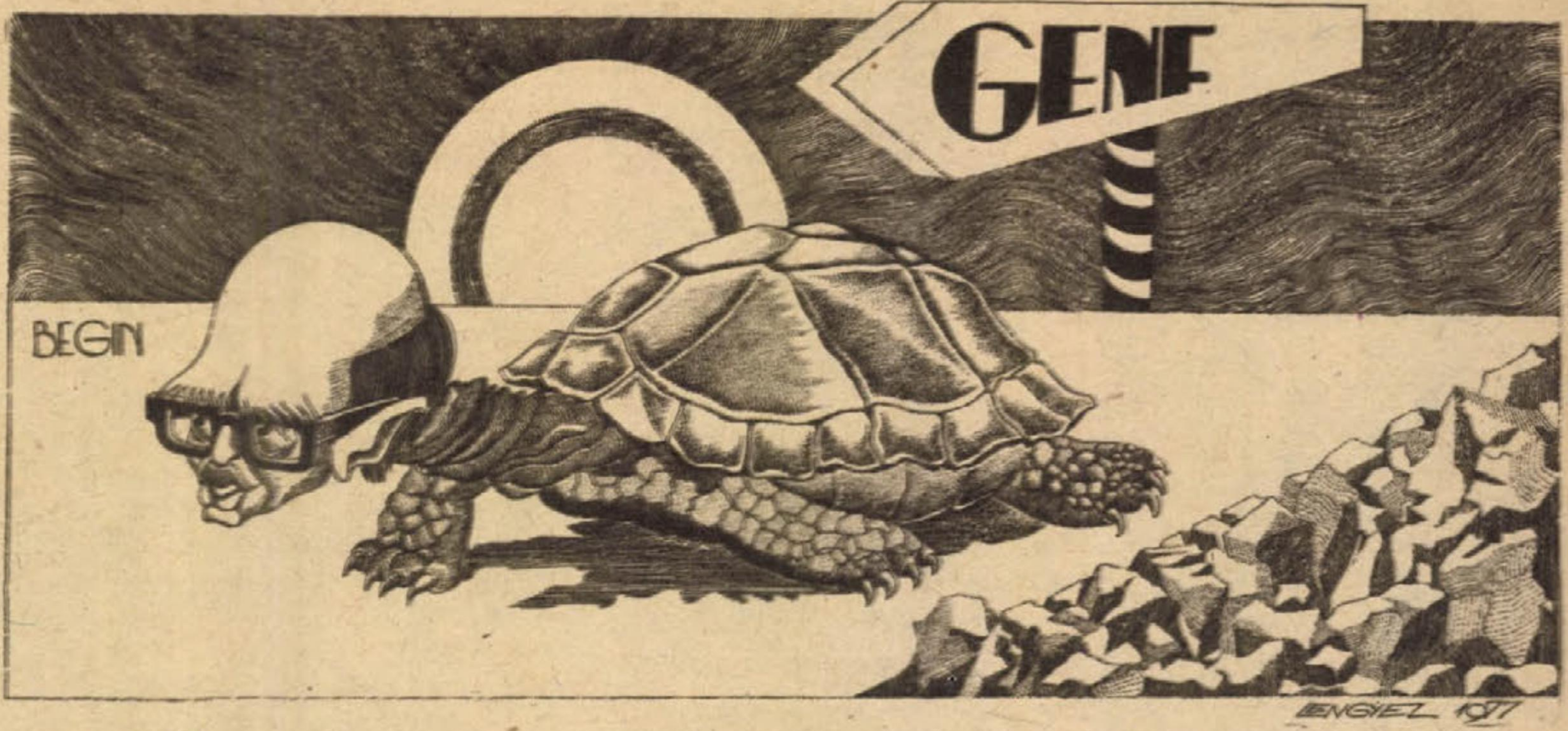
– Ne tessék dübörögni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMER

— Erősen nehezményezem, hogy ön szerelmes a menyasszonyomba.

— Elnézését kérem, de az ön menyasszonya jelenleg még a feleségem...

ÚTBAN A TÁRGYALÁSOK FELÉ

PESTI DEKAMERON

TAKTIKAI HIBA

(Egy alattomos férfi hűtlenségre biztat egy fiatalasszonyt, de mellényúl)

Lakott az óbudai lakótelepen egy Csont Győző nevet viselő állami tisztviselő, ki élthalt mindenért, ami potya volt és még egy értekezletet is képes volt végigülni csupán azért, hogy cserébe egy kávét és három sós kekszet bekaphasson, fizetség nélkül. De a legeslegjobban a szerelmi kalandokban szeretett potyázni, és nagyobb gyönyörűségét lelte abban, hogyha egy leányt vagy asszonyt befektetés nélkül fektethetett be az ágyába, mint akár magában a szerelmeskedésben. Ehhez pedig nemkevésbé ravasz és alattomos módszer szerint járt el. Tudvalevő ugyanis, hogy minden nő életében, legyen az akár asszony vagy leány, akadnak válságos pillanatok, amikor oly meggondolatlanságokra is képes keserűségében, melyekre máskor még az arca is elpirulna szégyenében. A potyaleső Csont Győző pedig éppen ezekre a gyenge pillanatokra építette a maga tervét, és hogyha egy kolléganőjét kisírt szemekkel találta, neki magának rögtön fölcsillant a szeme, s azonmód rácsapott a finom husikára, melyet más sebzett meg.

Ült a férfi íróasztalával szemben a másológépnél egy kivételesen bájos és vonzó fiatalasszony, Festi Kálmánné, született Csillár Ildikó, kiről a potyaleső Csont Győző két éve álmodozott és színes családi tragédiákkal ábrándozta körül Ildikó — számára oly sajnálatosan — harmonikus magánéletét. És szinte el sem akarta hinni — egy napon —, hogy a szerencse ennyire reámosolyog azzal, amit látott: az áhított pecsenye férjét látta meg ugyanis, Festi Kálmánt, egy egészen lilára festett szemű és máskülönben is kihívó külsejű, fiatal nő társaságában.

Az orvvadász alig bírta kivárni a reggelt türelmetlenségében, hogy Ildikóval beszélhessen, s midőn az belépett, Csont Győző bizalmasan így szólt hozzá:

— Nem hittem volna el, ha nem a saját szememmel láttam volna.

— Ugyan mit látott? — kérdezte kíváncsian a gyanútlan nő.

— A drágalátos férjét — mondta felháborodást színlelve az alattomos férfi —, egy olyan fiatal nővel, kiről aligha képzelhető, hogy az unokahúga lett volna a férjének. Ne bosszuljuk meg, édes Ildikó, azt a gyalázatot, amit a férje követett el magával szemben, fényes nappal, mindenki szeme láttára?

E szavakra a fiatalasszony szeme elborult, arcán szégyen és a megrökönyödés tükröződött. Így szólt és azt mondta a férfinak:

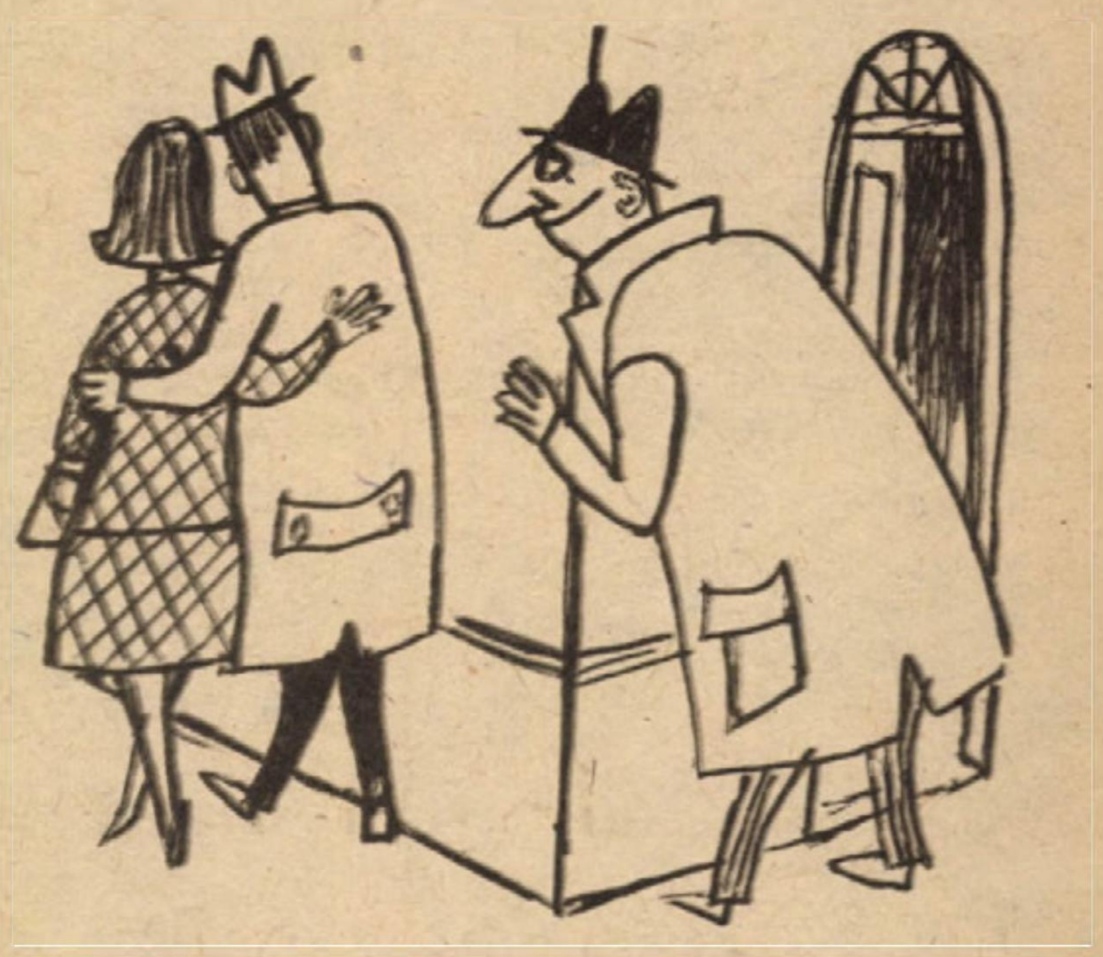
— Meg fogok győződni arról, hogy valóban úgy van-e, amint mondja és hogy mi a színtiszta való.

— Ezen ne múljék — felelte vigyorogva a potyaleső és alighogy kilépett délután a hivatalból, Festi Kálmán nyomába eredt, és a csalfa férj minden lépéséről tájékoztatta az asszonyt. És egyetlen délután háromszor is felhívta telefonon Ildikót és így szólt a telefonba: Most léptek be, a férje és a hölgyikéje, egy bérház kapuján.

Később pedig így jelentkezett:

— Most léptek ki a bérház kapuján.

És miután a szorgalmas Csont Győző két héten keresztül követte Ildikó férjét — lépésről lépésre — és el nem mozdult a hűtlen férj sarkából, hogy annak minden

szégyentelenségéről tájékoztassa az ő áhított Ildikóját, az asszony végül is így okoskodott magában:

A legjobban teszem, ha késedelem nélkül megbosszulom a férjem gyalázatos hűtlenségét. És ha a kezemügyében lenne ez az ostoba Csont Győző, bizony felmennék a lakására. De az a mafla éjjel és nappal az én férjem sarkában jár, mintha csak szerelmes lenne abba a gyalázatosba. Hát csak menjen vele, legalább hírül adja, ha elindult a férjem hazafelé. Mert bizonyos, hogy az én Csont Győzőm nélkül nem tudnék ilyen kényelmesen bosszút állni.

Somogyi Pál

– És a munkahelyi légkör milyen a vállalatnál?

VERSENYSZELLEM

Gőzölgő Feri, az úszómester egyenesen a bárpulthoz támolygott.

— Rumot! — mondta és cserepes volt a szája.

Az ügy megrázott. Gőzölgő Feri már évek óta kizárólag vegytiszta fehérjekészítményeket fogyasztott, attól lett olyan a felsőteste, mint egy zsák teniszlabda.

— Ne is kérdezd — legyintett törődötten, amikor rendhagyó magatartását firtattam. — Ma megint lenn volt nálam Kalliksztusz és Bonifác.

— Hogyan? — kiáltottam. — Te pápákat tanítsz úszni?

— Pápákat? — csodálkozott. — Szó sincs róla.

— Akkor hogy értsem a Kalliksztuszt és a Bonifácot?

— Szó szerint. Manapság ilyen neveket adnak a fiúgyermekeknek. Kalliksztusz és Bonifác két nyolcéves kis tag, a vízinagymama mindennap lehozza őket az uszodába.

Ha Gőzölgő már megitta volna a rumot, egy szót sem szólok. De minthogy még csak szagolgatta, meg kellett kérdeznem:

— Pardon, ki hozza le Kalliksztuszt és Bonifácot az uszodába?

— A vízinagymama. Az olyasmi, mint a századfordulón a színházi mama volt. Vagyis nem igazi nagymama, csak egy idősebb salabakter, akinek fizetnek, hogy a srácokat fuvarozza.

— Értem. És azért hívják nagymamának, mert nem akarják, hogy más is tudja: nekik ilyesmire is telik.

— Hogy a csudába ne akarnák? Akkor mi értelme lenne az egésznek? Hiszen Kalliksztusz és Bonifác naponta ötször is ráordít az egész uszoda füle hallatára: „Megint nem törölted meg a fülemet, ezért kapod tőlünk azt a két darab százast?”... „Ha még egyszer húzod a hajam a fésűvel, a papa majd levonja a fizetésedből”...

Tűnődnöm kellett.

— Távol áll tőlem, hogy elhamarkodottan ítélkezzem — mondtam végül —, de szavaidból arra kell következtetnem: Kalliksztusz és Bonifác gyermeki kedvesség terén nincs egy súlycsoportban — teszem azt — a kis Szent Imre herceggel.

JÓ ÉV A KONZERVIPARBAN

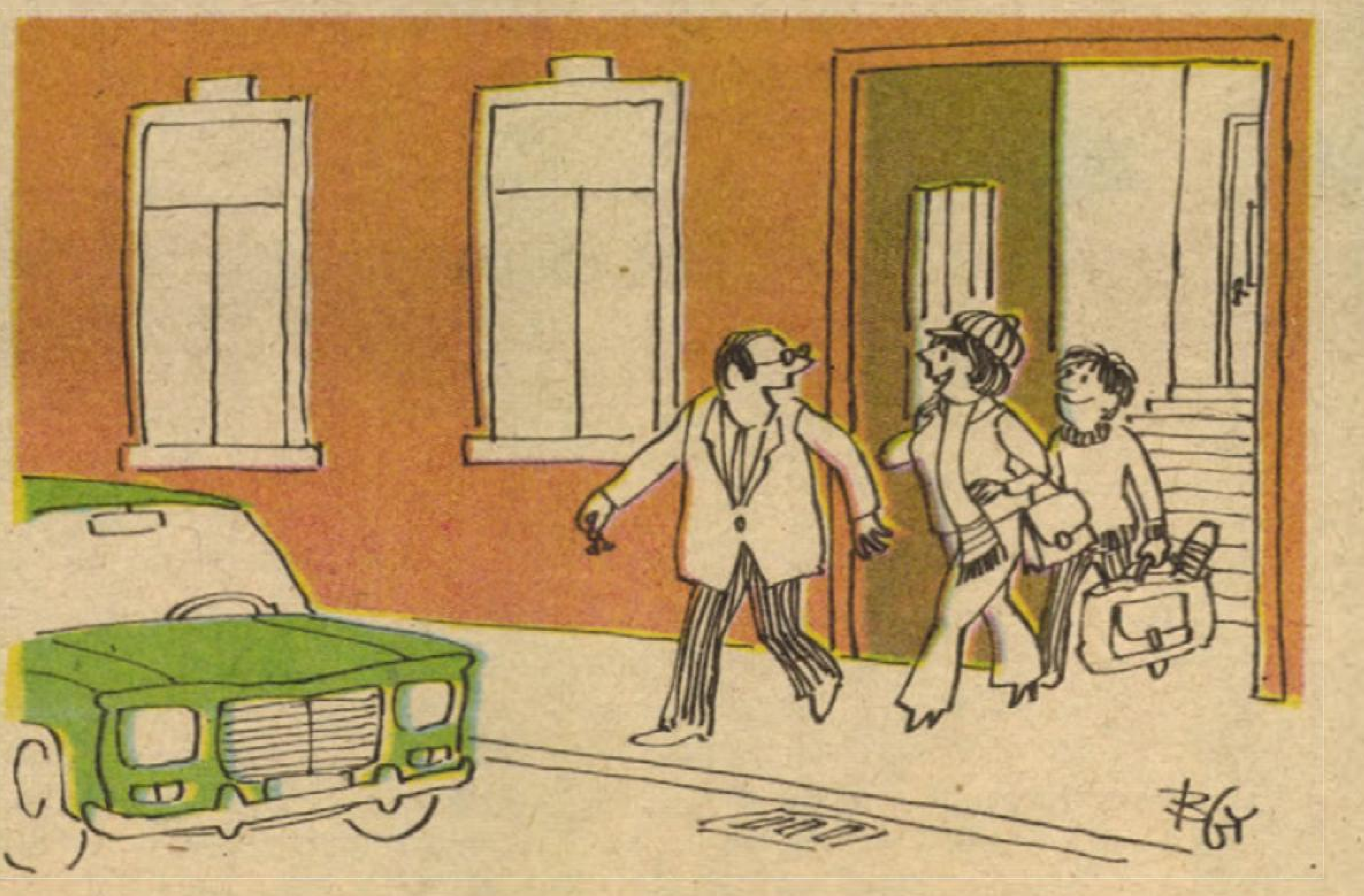

– Megvárom a tavaszi kiárusítást...

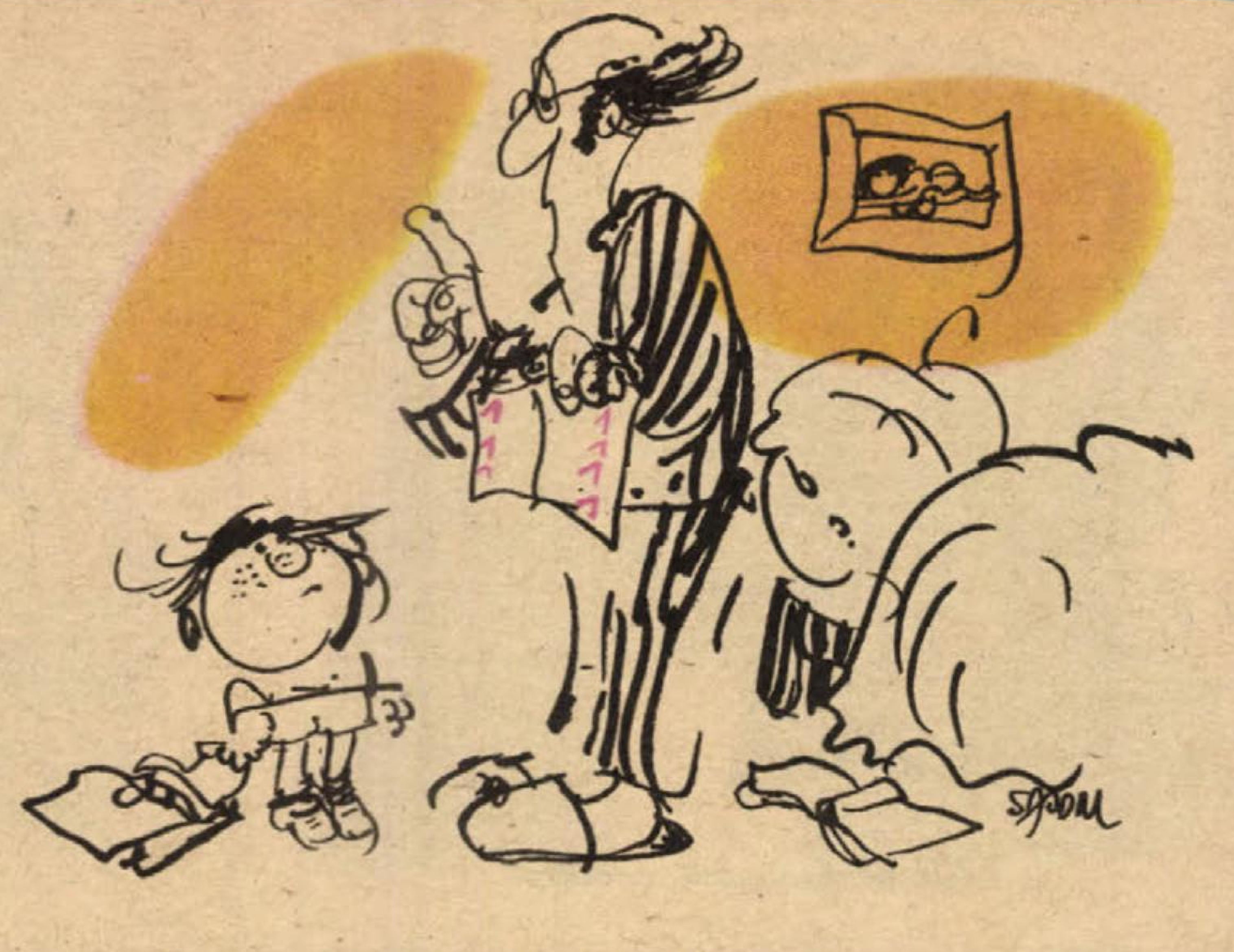
NEHÉZ NAP

VASÁRNAPI AUTÓS

– És most megmutatom nektek, hogyan hajt Niki Lauda Visegrádra!

– Te visszaélsz azzal, hogy elítélem a terrorizmust!

AZ USZODÁBAN

— Én imádom a gyerekeket — mondta —, de Kalliksztusznál és Bonifácnál visszataszítóbb két pacnit még nem hordott a hátán a föld. Kérlek, bemegyek velük a vízbe, esdeklek nekik, egy lábtempót Kalliksztusz, egy kéztempót Bonifác... csak néznek rám alulról fölfelé, valami unott csodálkozás az iszapszemükben és néha azt mondják: „Kuss!" Pofoznám őket, de az úszómester is a piacról él, nem hallgathat mindig a szíve szavára. De hát, ami ma este történt...

— Mi történt ma este? — kérdeztem, mert ez volt a legkevesebb.

— Kérlek, én rendszeresen tanulmányozom a sportpszichológiát. Ott pedig az áll, hogy a fajta nyolcesztendős hímjeiben már erősen fejlett a versenyszellem. Ki lesz előbb itt, ki lesz előbb ott, ki a nagyobb, ki az erősebb... hiszen ismered. Na, ma este, az óra végén, bedobtam egy labdát a kisvízbe Kalliksztusznak és Bonifácnak. Legalább egyszer tegyenek úgy, mintha élnének. Te is tudod, nekünk nyolcéves korunkban szentség volt a laszti. Átharaptuk érte egymás torkát. A föld színével tettük egyenlővé, a betonba tapostuk egymást a labdáért. Na és mit gondolsz, mit csinált Kalliksztusz és Bonifác a labdával? Sosem találod el. — Itt elcsuklott az úszómester hangja. — Ráültek.

— Rá-ül-tek?

— Ráültek. Nem rúgták, nem dobták, nem tépték, nem marták, nem harapták, nem öklözték... ráültek... Hát mire következtetsz te ebből?

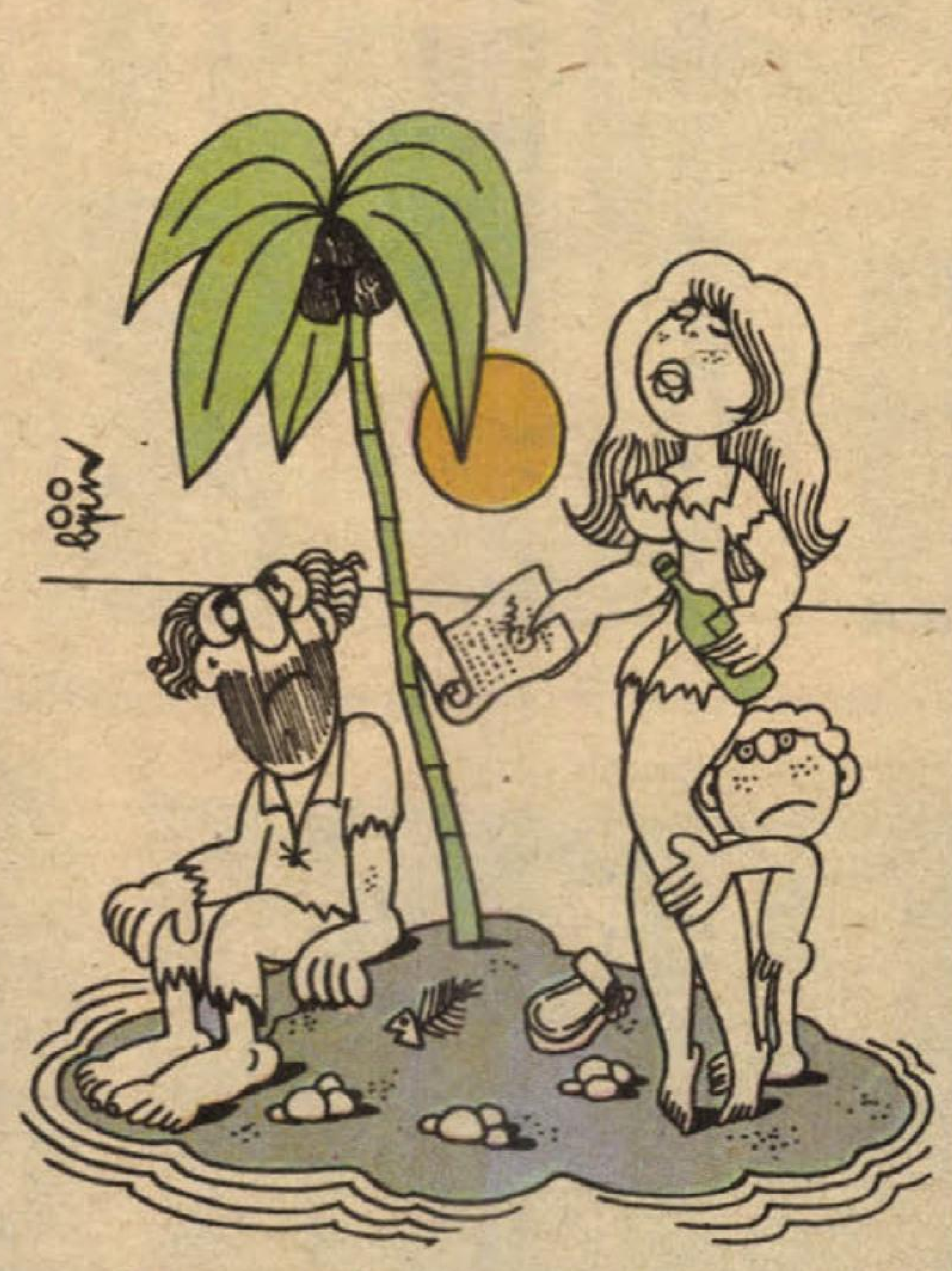
— Nagyon egyszerű. Hogy a pszichológus tévedett.

— Várj, most jön a szép rész! Fél órával később elmegyek az öltöző előtt, hallom, hogy Kalliksztusz és Bonifác ordítva vitatkozik odabenn. „A te papád hülyébb, mint az én papám, mert az én papámnak Dáciája van, a tiednek meg csak Trabantja." „Igen, de jövőre mégis a te papád lesz a hülyébb, mert az én papám addigra megkapja a Ladát." Na? Hát mire következtetsz te ebből?

— Nagyon egyszerű. Hogy a pszichológus mégse tévedett.

Peterdi Pál

VÁLÁS UTÁN

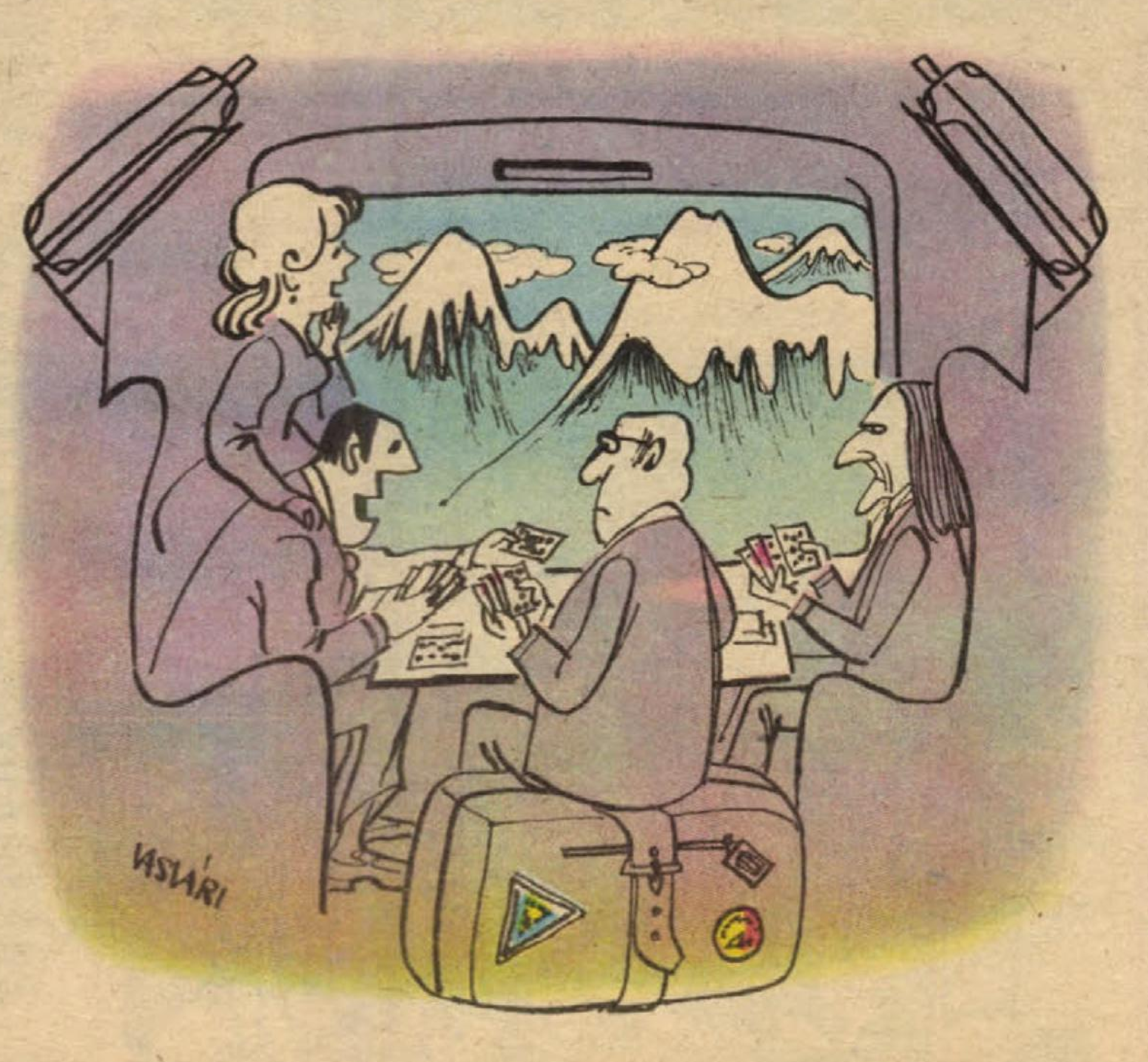

– Közlöm veled, hogy a bíróság nekünk ítélte a szigetet!

EGY KIS SEGÍTSÉG

TURISTAÚTON

– Havat láttam eleget otthon is, de ilyen jó lapom még nem volt!

6 FILMSZTÁR ADOMA

Most jelent meg az NSZK-ban Géza von Cziffra, a neves magyar származású filmrendező és filmíró anekdotakönyve, amelyben világsztárokról ír. Ezek közül válogattunk néhányat.

BRIGITTE BARDOT

egyszer arról panaszkodott, hogy visszatérő furcsa álma van. Az Eiffel-torony körül sétál teljesen meztelenül, csak egy hatalmas tollas kalap van rajta.

— És nem szégyelled magad álmodban?

— De mennyire! Ki jár ma már ilyen kalapban?

GÁBOR ZSA-ZSA

egy társaságban Onassisszal került szembe, aki akkor még nem volt Jacqueline Kennedy férje. Gábor Zsazsa úgy tett, mintha nem ismerné fel őt és így szólt hozzá:

— Jé, maga úgy néz ki, mint az én hatodik férjem.

— Hány férje volt eddig?

— Öt.

HANS ALBERS

egy éjszakai lumpolás után reggel hatkor el akart búcsúzni a társaságtól.

— Ne menj még — unszolták cimborái.

— Muszáj. Reggel nyolckor felvételem van és haza kell mennem felkelni.

PAUL HÖRBIGER,

a magyar származású osztrák filmszínész nagy vacsorát adott, amelyre meghívta egy honfitársnőjét, aki magyar népdalokat énekelt, meglehetősen rosszul.

Egy vendég könnyezni kezdett.

— Ön is magyar? — kérdezte tőle Hörbiger.

— Nem, én énektanár vagyok.

ELIZABETH TAYLOR

még mielőtt először elvált volna Burtontól, azt fejtegette, hogy a boldog házasság titka a külön hálószoba.

— Valóban van jelentősége ennek? — kérdezték tőle.

— Nálunk igen. Az én hálószobám Hollywoodban van és az övé most New Yorkban.

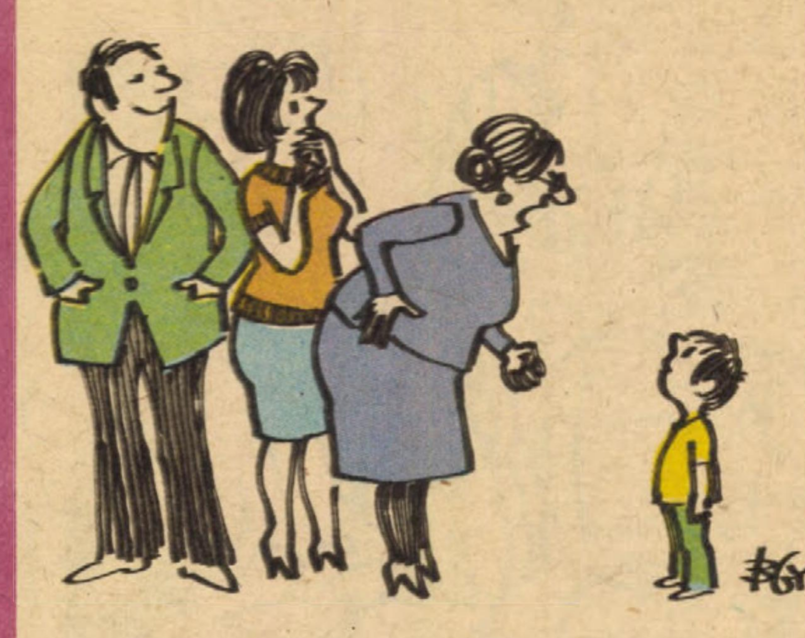
SPENCER TRACY,

a világhírű filmszínész, nem szerette az intimitásokat közlő pletykalapokat. Egyszer elújságolta, hogy egy újság pletykalapjának rovatvezetőnője húsmérgezést kapott.

— De hiszen az a nő vegetáriánus — csodálkoztak.

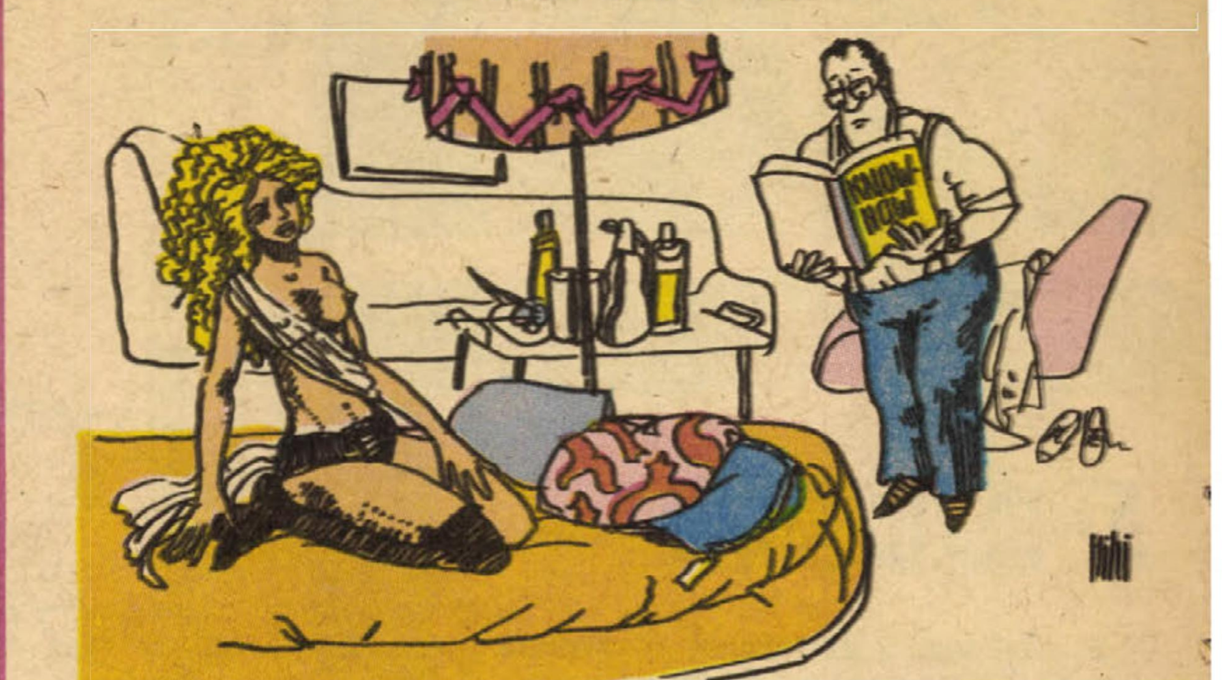
— A nyelvébe harapott.

CSÚNYA SZÓ

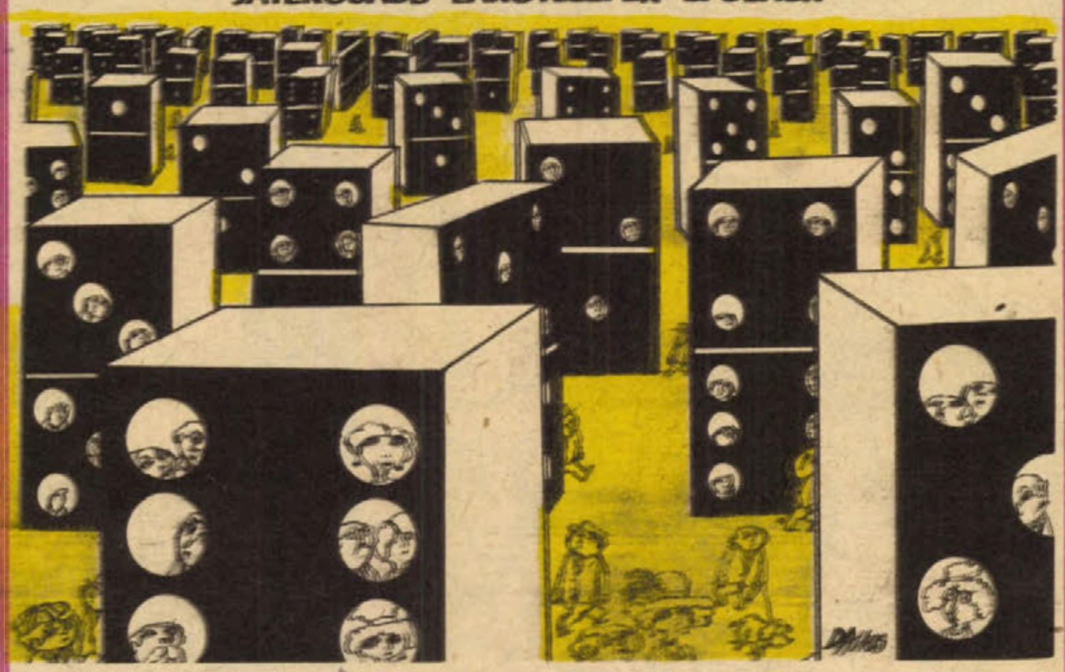

– Ismételd meg, amit mondtál!

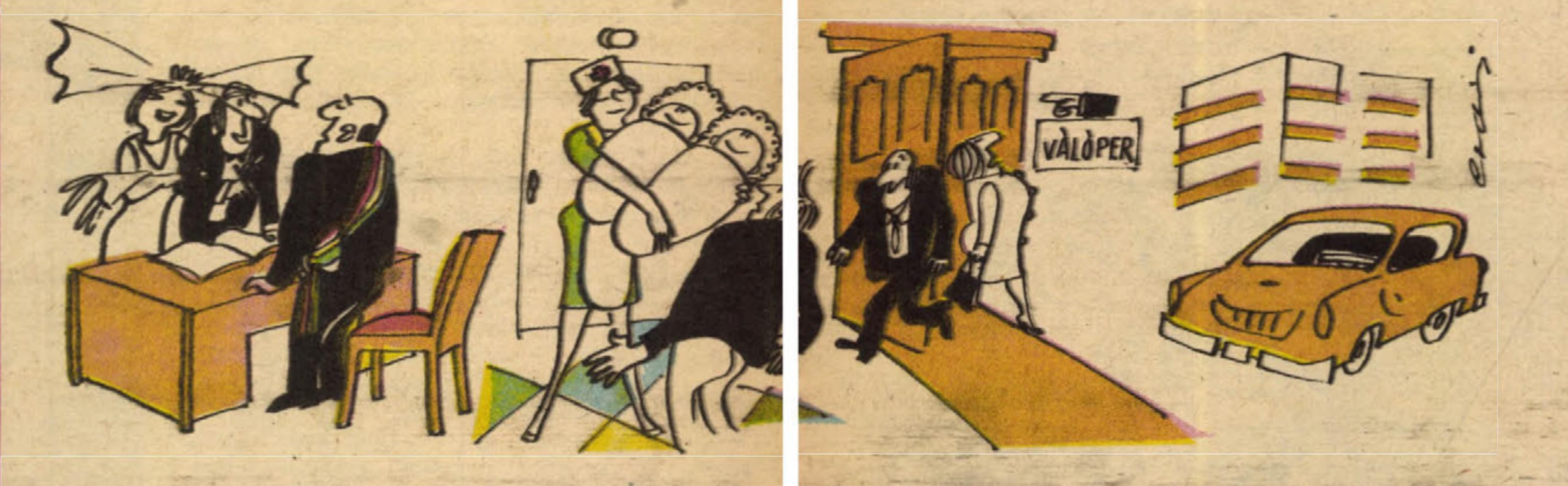
PRECÍZ ÜZLETEMBER

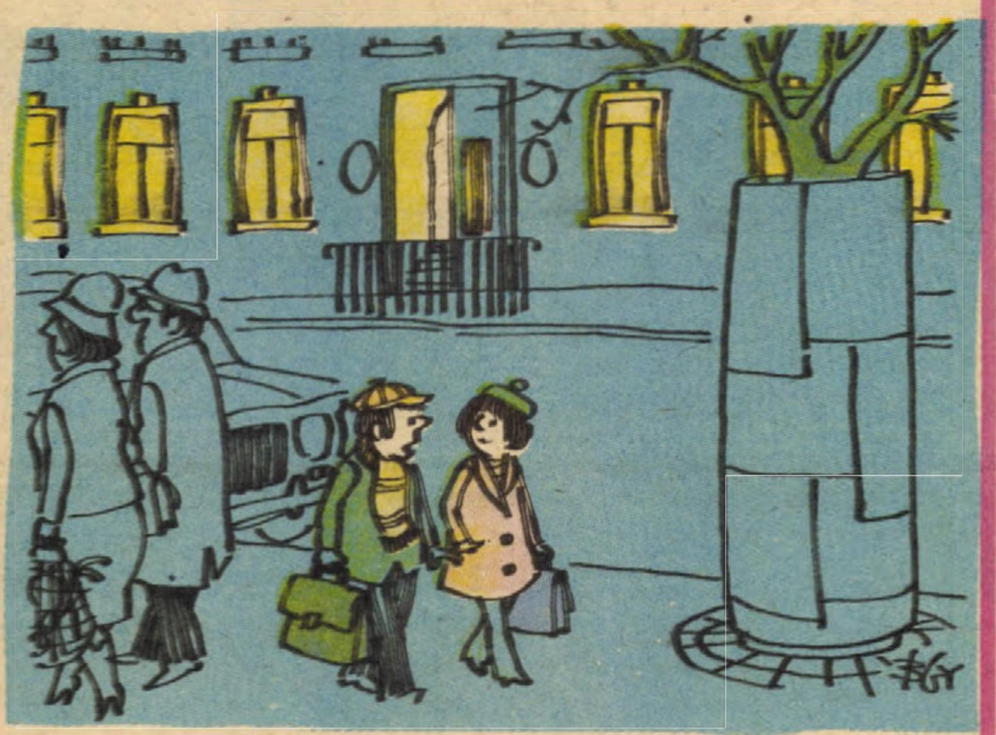
JÁTÉKOSABB LAKÓTELEPEK ÉPÜLNEK

ALAPFOKÚ MATEMATIKA

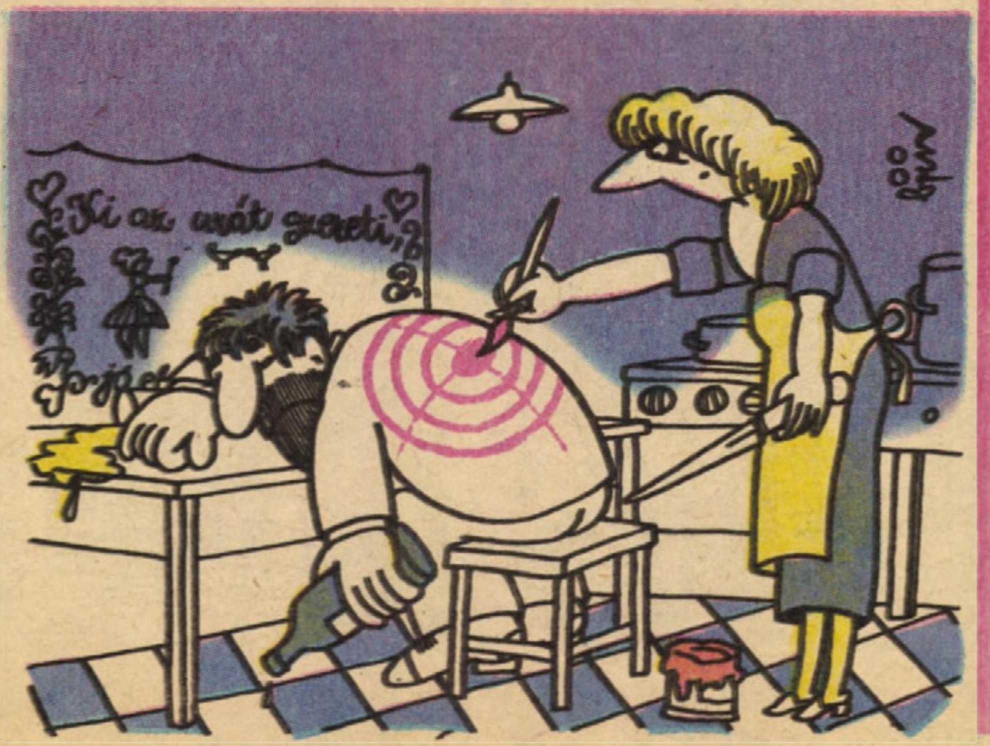

Összeadás Szorzás Kivonás Osztás

– Ki érti a felnőtteket? Ha a rádióban nyilatkoznak, akkor a munkáról beszélnek, otthon meg csak a pénzről...

VÉGZETES ELHATÁROZÁS

MARKOLÓK

A Magyarország a közelmúltban megírta, hogy 1976-ban Budapesten 288 esetben szakították el markológépekkel az Elektromos Művek vezetékeit, gyakran egész kerületek iparát és háztartásait bénítva meg. Nemrég meg Horn Dezső vezérigazgató tudatta a Népszabadság olvasóival: évi 1500 alkalommal vágiák el markológépek a posta kábeleit.

Évi 1800, vagyis munkanaponként hat eset már nem lehet véletlen — gondoltuk, és a jelenség nyomába szegődtünk. Sikerült is megtalálnunk és nyilatkozatra bírnunk a Kábeltépő és Drótszaggató Tröszt Markolásügyi Igazgatóságának vezetőjét.

— Elégedettek számszerű eredményeikkel? — tettük föl az első kérdést.

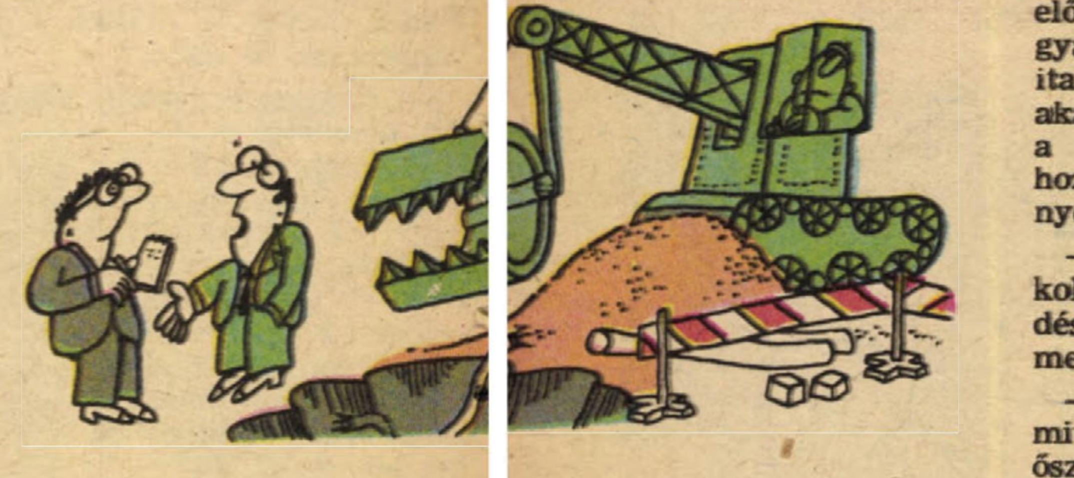
— Egyáltalán nem. De jelenlegi kapacitásunkkal napi hatnál több utcát nem tudunk áramtalanítani-telefontalanítani. Ez bizony kevés, és mindenütt nyomunkban vannak a helyreállítók. Mire föltépjük egész Budapestet, máris kezdhetjük elölről. Pedig több megbecsülést érdemelnénk, hiszen a drótok elvágásával sok ártalomtól: telefonhívástól, rossz hírtől, tévéjátéktól kíméljük meg a lakosságot.

— Sokan kifogásolják, hogy mielőtt hozzáfognak az útfölbontáshoz, nem nézik meg a tervrajzokon a vezetékek helyét.

— Néznénk mi, de a rajzok sokszor elkallódnak. Így néha órákig kell keresgélnünk, míg egy eltéphető kábelre bukkanunk. Lassú ez így, mi is tudjuk.

— Mit mondanak egy gyárban, ha áram, vagy telefon nélkül maradnak?

— Örülnek. Így hetekig nem tudják őket megtalálni a megrendelők, reklamálók, felügyeleti szervek. Azonkívül az összes lemaradást a mi nyakunkba lehet varrniok.

— Legfontosabb terveik?

— Előnyös szerződéseket kínálunk a vállalatoknak; ahol lemaradás, anyaghiány, vagy selejt van, mi 24 órán belül jutányosan elvágjuk őket a külvilágtól. Aztán tervezzük szolgáltatásaink bővítését is: olyan gépek beszerzésére gondolunk, amelyek a légvezetékeket is könnyűszerrel széttépik.

— Elvállalnak lakossági megrendeléseket is?

— Ritkán. Nem győzzük. Olyan már volt, hogy egy férj nem győzte fizetni a telefonszámlákat, mert a feleség állandóan telefonált. Ekkor a pasas hozzánk fordult, szakítsuk meg a vonalat, így még mindig olcsóbb. Más alkalommal valaki így akart bosszút állni az ikrén, hogy az se beszélhessen, ha ő nem tud. De ezek elszórt esetek, jobbára közületi megbízóinknak dolgozunk.

— Hogyan tervezik munkájuk javítását?

— Elsősorban a minőséget kell emelnünk. Véget kell vetni az áldatlan kapkodásnak, hogy csak úgy összevissza tépkedjük a drótokat, találomra, ami jön.

— Hogyan fokozzák az egy markológépre jutó teljesítményt?

— Többféleképp is. Először is igyekszünk jó mélyre markolni: előbb utóbb minden talajban akad elszaggatni való. Másodszor: úgy próbáljuk átszervezni emberállományunkat, hogy fontosabb helyeken kizárólag rövidlátó, garantáltan oda nem figyelő markolók tevékenykedjenek. A gondatlan körültekintés és a könnyelmű figyelemösszpontosítás révén már sajnálatosan sok vezeték maradt épen.

— Hogy állnak ösztönzők, juttatások terén?

— Markolóink számára betervéztük munkakezdés előtt a kötelező alkoholfogyasztást, de ennek védőitallá minősítése egyelőre akadályokba ütközik, mert a keretet szacharinos teához szabták, nem cseresznyepálinkához.

— Nem lehetne a markolók önkéntes lerészegedését szorgalmazni, esetleg meggyőzés útján?

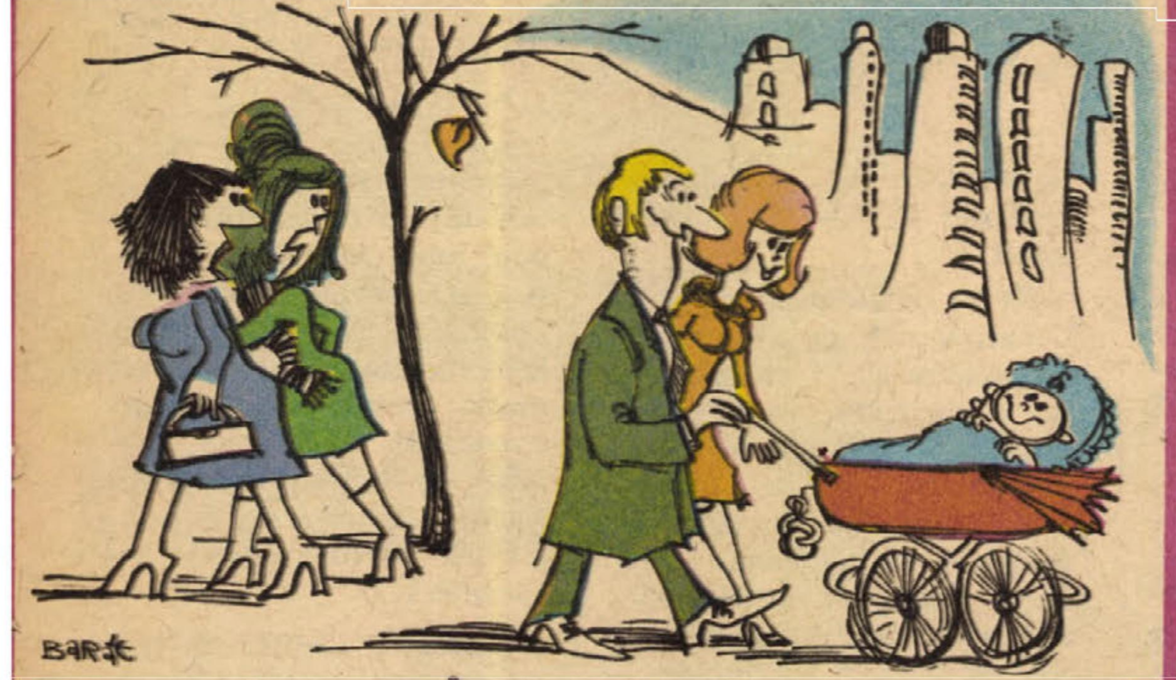
— Kísérleteztünk ilyesmivel, de megmondom őszintén: váratlanul elszomorító kudarcot vallottunk. Vállalati érdekből az emberek nemigen hajlandók benyakalni.

— Mire a legbüszkébbek?

— Amikor a nyár végén egy egész kerületet sikerült több órára teljes sötétségbe borítanunk. Mindenki a nagy New York-i áramszünetet emlegette. Mondták is a fiúk örömükben: lám utolértük őket, villanyunk már nincs!

Kaposy Miklós

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

– Nézd, ikertelen gyermekük született!

TARTÓSAN FOGLALT VONAL

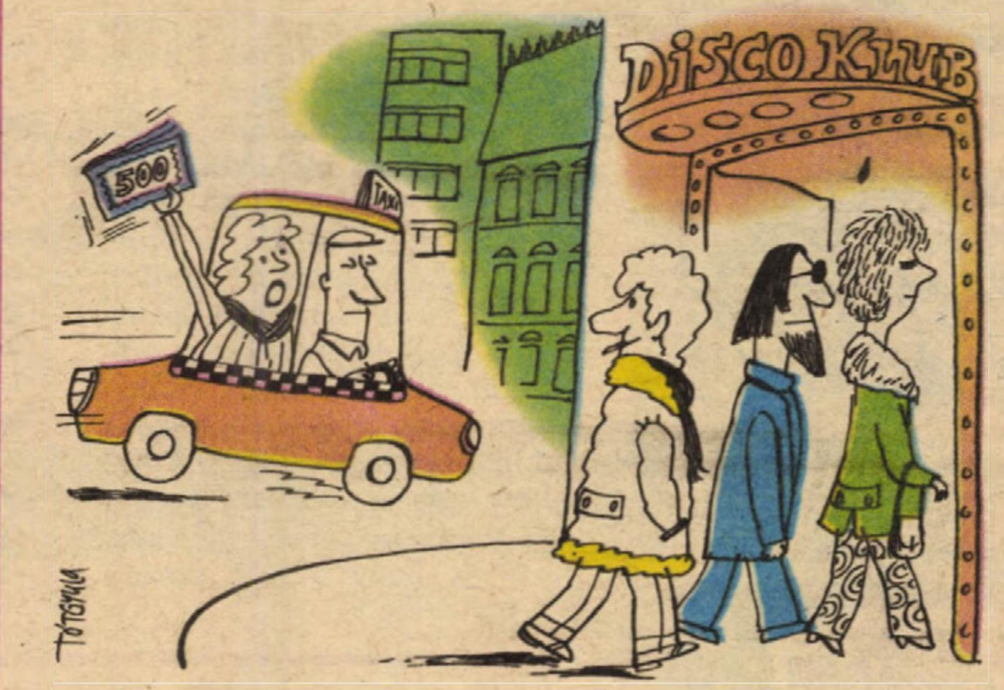

LAKBERENDEZÉSI TANÁCSADÓ

– Modern bútort szeretnének? Akkor vegyen négy köbméter colos deszkát, egy fűrészt...

ELKÉNYEZTETETT CSEMETE

– Kisfiam, már megint otthon hagytad a zsebpénzedet!

– Karakán magyar vagyok én, kérem, ezután sem fogom kivilágítani a lovaskocsimat!

TRIBÜN

Max Baer, a régi idők nehézsúlyú világbajnoka tanácsolta egy ifjú ökölvívónak:

— Ha megszédülsz egy ütéstől és egyszerre három ellenfelet látsz magad előtt, mindig a középsőt támadd meg. Ott rontottam el az életemet, hogy én mindig a két szélsőt próbáltam célba venni.

*

Furcsa sors érte Valentin Vielit, a svájci tévé sportriporterét.

Egy alsóbb osztályú csapatban focizik, s az edző a második félidő közepén cserejátékosként beküldte a pályára. Vieli egyenesen a játékvezetőhöz rohant:

— Ez egy rossz meccs — kiáltotta a bírónak —, de maga még rosszabbul vezeti.

Már ki is állították. A labdával csak az öltözőben találkozott.

*

Emlékezhetünk: a Manchester United szurkolói váratlan rajtaütéssel elfoglalták St. Étienne-t, a KEK-mérkőzés után szétdúlták a csendes francia városkát. Az UEFA akkor kishíján el is tiltotta a Unitedet a további szerepléstől. Most viszont Portugáliában léptek pályára, az FC Porto ellen. A szurkolók ezúttal rendesen viselkedtek, a csapat viszont 4:0-ra kikapott.

— Rémes — írták utóbb a manchesteri lapok. — Hol a szurkolóink ejtenek ki bennünket, hol a játékosaink.

Az őszi szél telehordta lehullott falevéllel a minnesotai teniszpálya füvét. A pályamunkásnak nemigen fűlt a foga a szakadatlan gereblyézéshez, inkább panaszkodott:

— Ez borzasztó, mintha Amerika minden falevele itt adott volna randevút egymásnak.

— Világos — förmedt rá a pályagondnok. — Mert tudják, hogy magától biztonságban vannak.

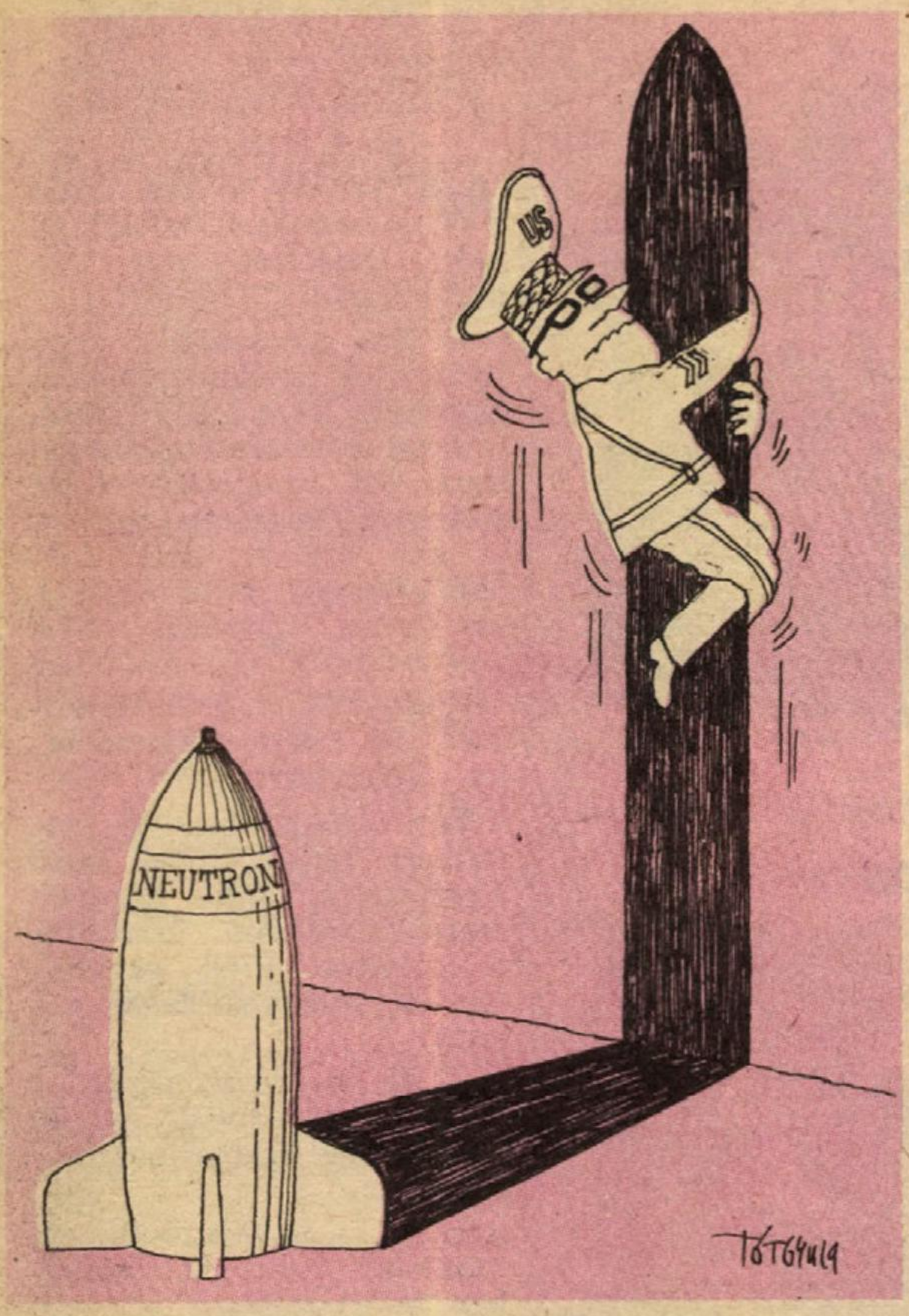
*

Apró emberke rohan lélekszakadva a lóversenypályán. Tarka selyemingben, csizmásan.

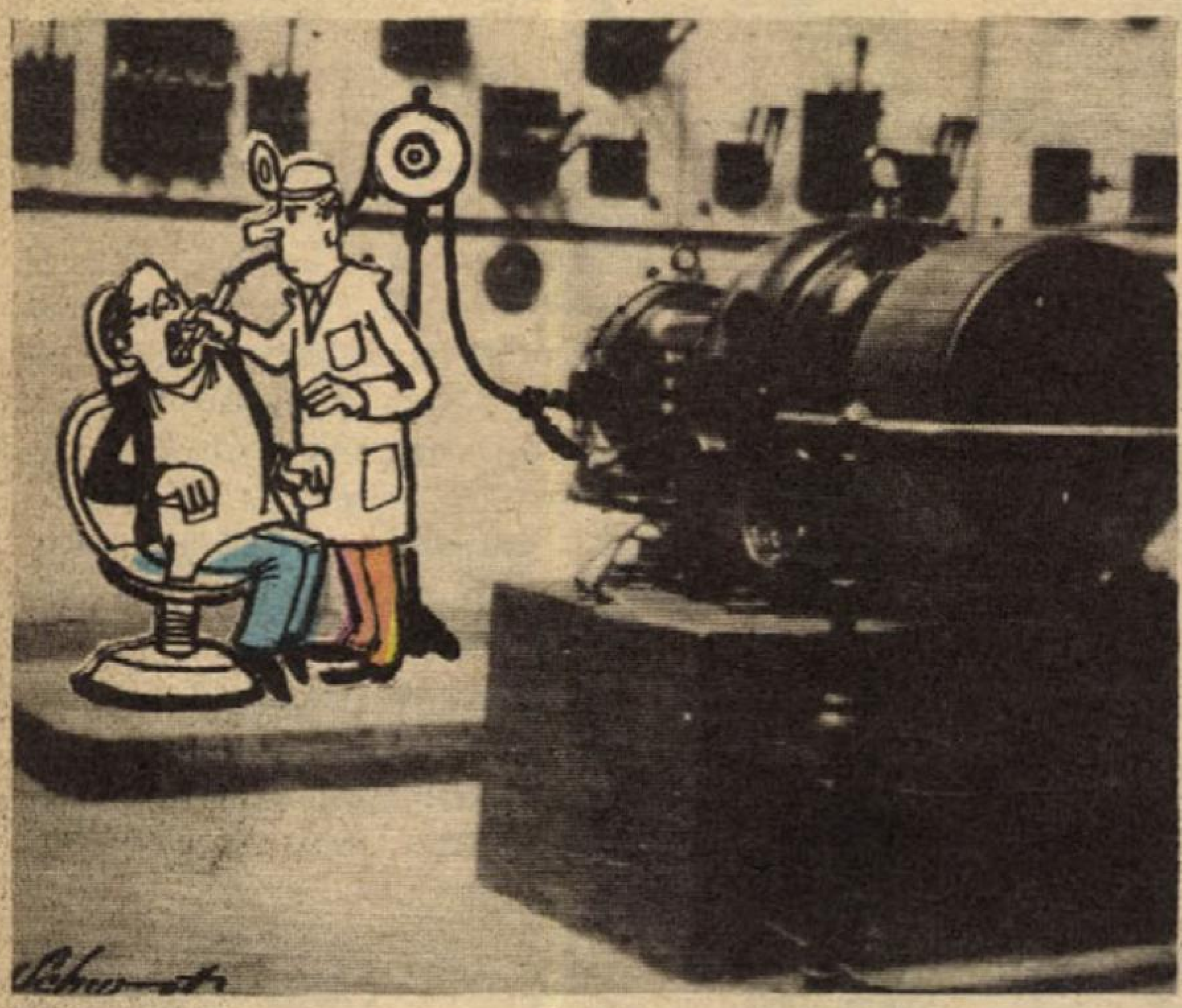
— Maga őrült — kiált az istállótulajdonos az edzőre. — Hányszor mondjam, hogy a lónak kell beadni a doppingot, nem a zsokénak!

(p. p.)

FEGYVERKEZÉSI MÁNIA

MAGAS FORDULATSZÁMÚ FÚRÓGÉP

VÁLLALÁSOM

Nemrég gondolkozóba ejtett, hogy milyen országraszóló tettet vállalhatnék. Olvastam ugyanis, hogy a híres Duna-átúszó Schirilla György tervei szerint Gyuri és Tomi fia társaságában a Szabadság téri emlékműtől a XXII. kerületi Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatig fut. Nagyszerű vállalásának komolyságát bizonyítja, hogy hősi futásához meghívta autós kísérőnek Hofi Gézát.

Aztán az is a fülembe jutott, hogy Szabó Endre, pápai műszerész váratlan tettként körbefutja a Balatont. Igen megnyugtatott, hogy a 210 kilométeres távon szakmai gondok nélkül szaporázhatja lábmunkáját, mivel Schirilla levélben szaktanácsot adott neki. Sőt! Még azt is felajánlotta önzetlenül, hogy a Hétfői Hírek költségén végigkíséri kollégája dicső debütálását.

Ez mind szép, de mit tehetnék én, egyszerű magyar dolgozó, aki anélkül tengeti életét a munkahelyén, hogy a kíváncsiak széles tömegei előtt bizonyítaná, milyen értékek rejlenek benne tulajdonképpen!?

Először arra gondoltam, hogy a Világbank költségén Nílus-expedíciót szervezek az Angarára, vagy Tibetbe, de időközben rájöttem, hogy a magyar hősi vállalók manapság a Kilimandzsáróra járnak örülni, ezért én is csúsztatni kezdtem vállalatomnál egy afrikai út érdekében, azonban csak a Göcsej körbebiciklizéséhez elegendő idő jött össze, így le kellett mondanom arról a tervemről is, hogy a XX. század tiszteletére békaügetésben bejárom az Alpok nyúlványait.

És ne csodálkozzanak, ha bevallom, hogy legszebb ambícióim azért estek kútba, mert egyes munkahelyi vezetőim még ma is fontosabbnak tartják, ha a piti munkahelyi feladataimmal foglalkozom, ahelyett, hogy négykézláb elzarándokolnék Kossuth Lajos emigrációs lakhelyeire, avagy étlen-szomjan fejenállnék a Holdon, amíg kollegáim a kisebb jelentőségű termelési feladatokkal vannak elfoglalva.

Ez a negatív szemlélet, persze, nem ejtett a végső kétségbeesésbe, s a Himaláján való bukfencezés helyett egy hírnév nélküli vállalásba vágtam a fejemet. Elhatároztam ugyanis, hogy néhány éves edzés után nem kések többé félórákat munkahelyemről, s nem lógom el ott az egész napot, sőt dolgozni is fogok valamicskét, esetenként pedig összeférhető magatartást tanúsítok a kisstílűen éjjel-nappal gürcölő kollegáimmal. És a lexikonokból kimaradó történelmi hősként időnként még arra is hajlandó leszek, hogy határidőre teljesítsem a rámbízott feladatokat!

Önzetlen jellememre jellemző, hogy ehhez a vállalásomhoz szinte nem is kérek anyagi támogatást, csupán húsz forintos órabéremelést, három héttel több szabadságot, szolgálati takarékbetétkönyvet, maximális prémiumot, negyedévenkénti kéjutazást, néhány millió forint értékű hétvégi nyaralót, hősi publikálást és még egypár kitüntetést.

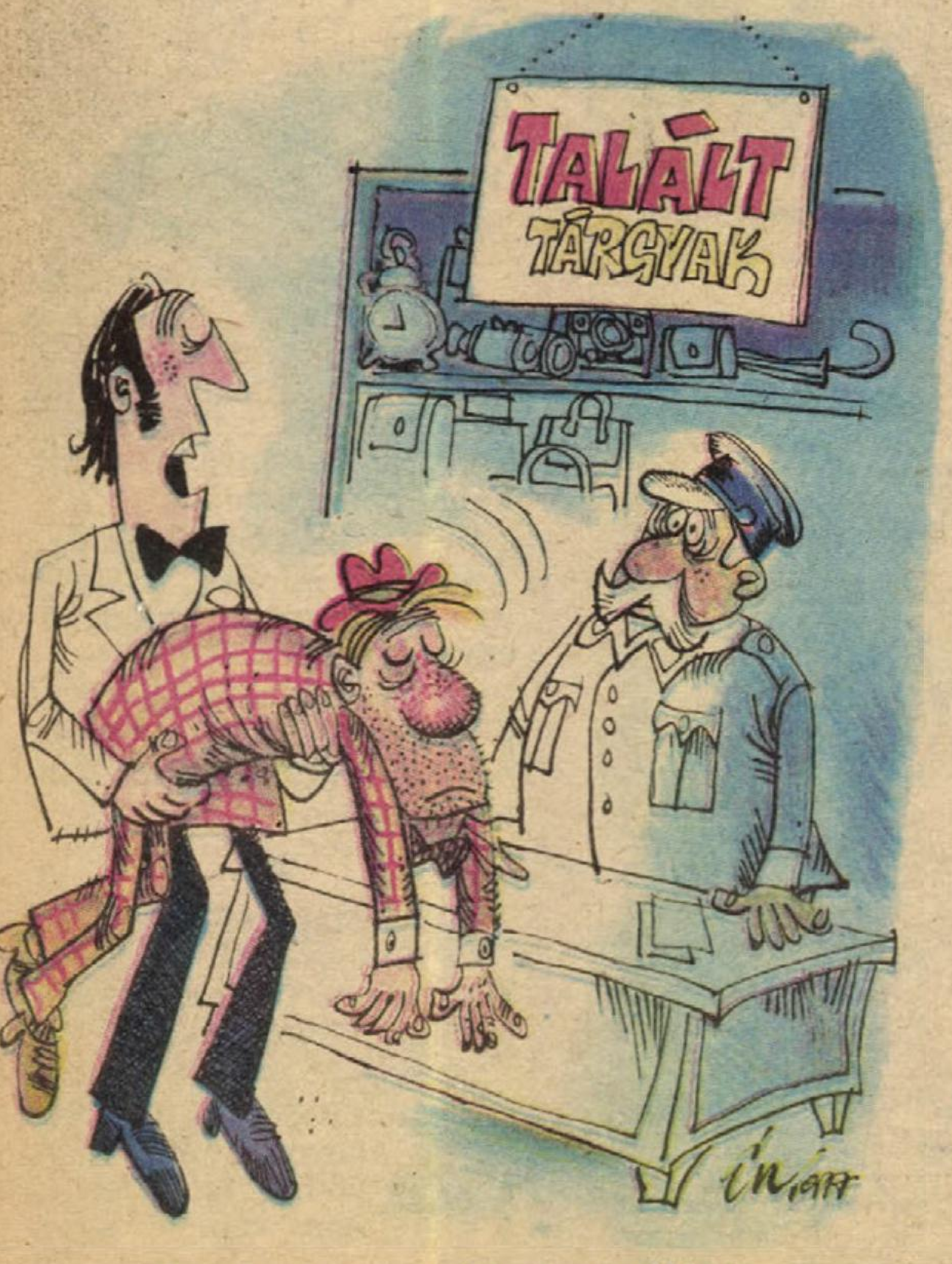
Ennek ellenértékeként megígérem, hogy vállalásom teljesítése közben meghívom Hofi Gézát minőségi ellenőrnek, és postafordultával úgy lótokfutok munkahelyemen, mint ahogy azt Schirilla György javasolja majd. Feltéve, persze, hogy nem

viccnek, hanem komoly vállalásnak veszi a munkahelyi szereplésemet.

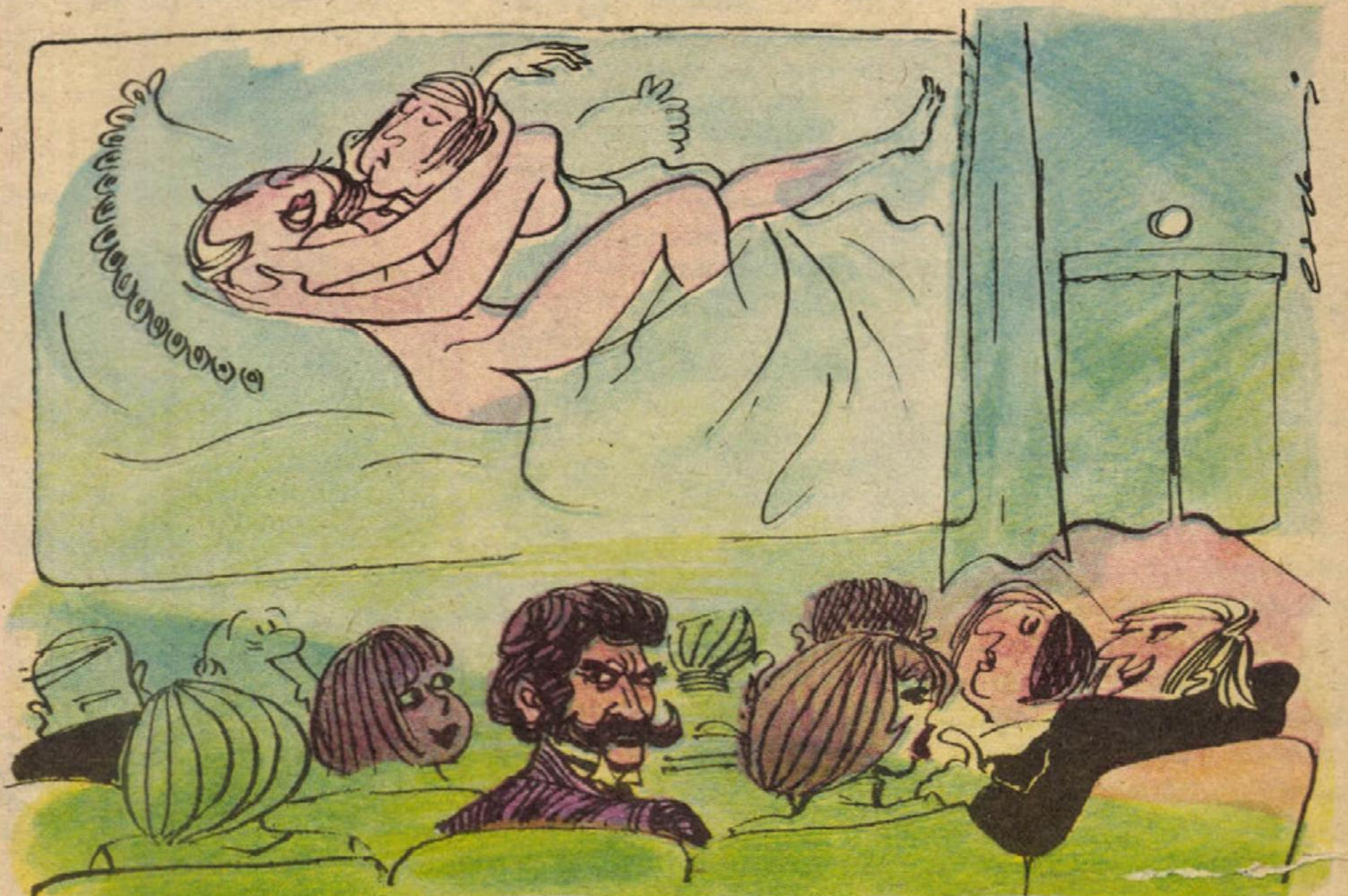
Csupán az aggaszt, hogy mindezt teljesítve, soha az életemben nem lehetek olyan híres ember, mintha a társadalmi megértéssel és biztosítással felvértezve — az oly közönséges tevékenységem helyett — egyszer féllábon átugrálhattam volna a vereckei hágón, vagy legrosszabb esetben a Hadak Útján.

Tormai László

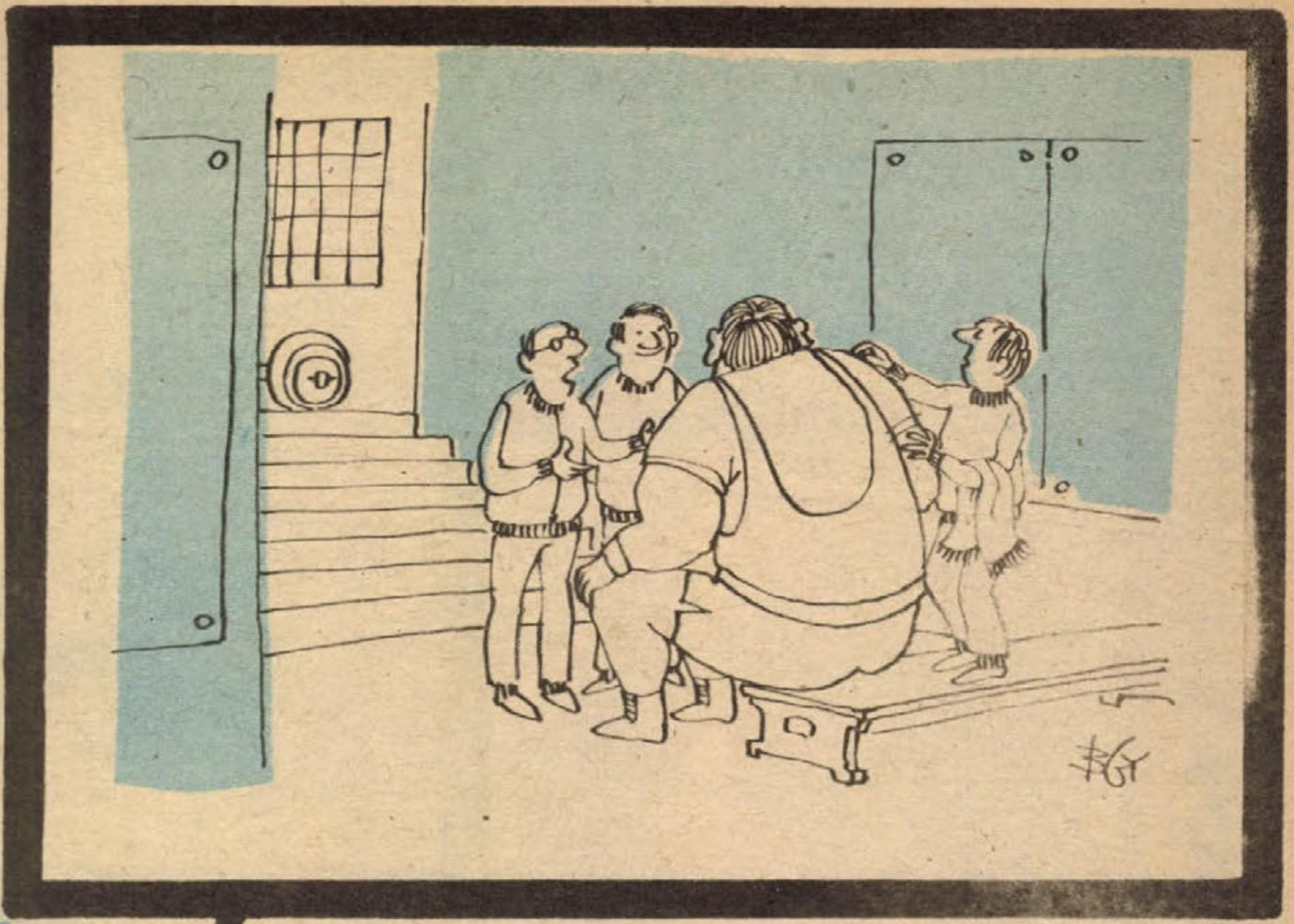
– A bal négyes asztal alatt találtuk...

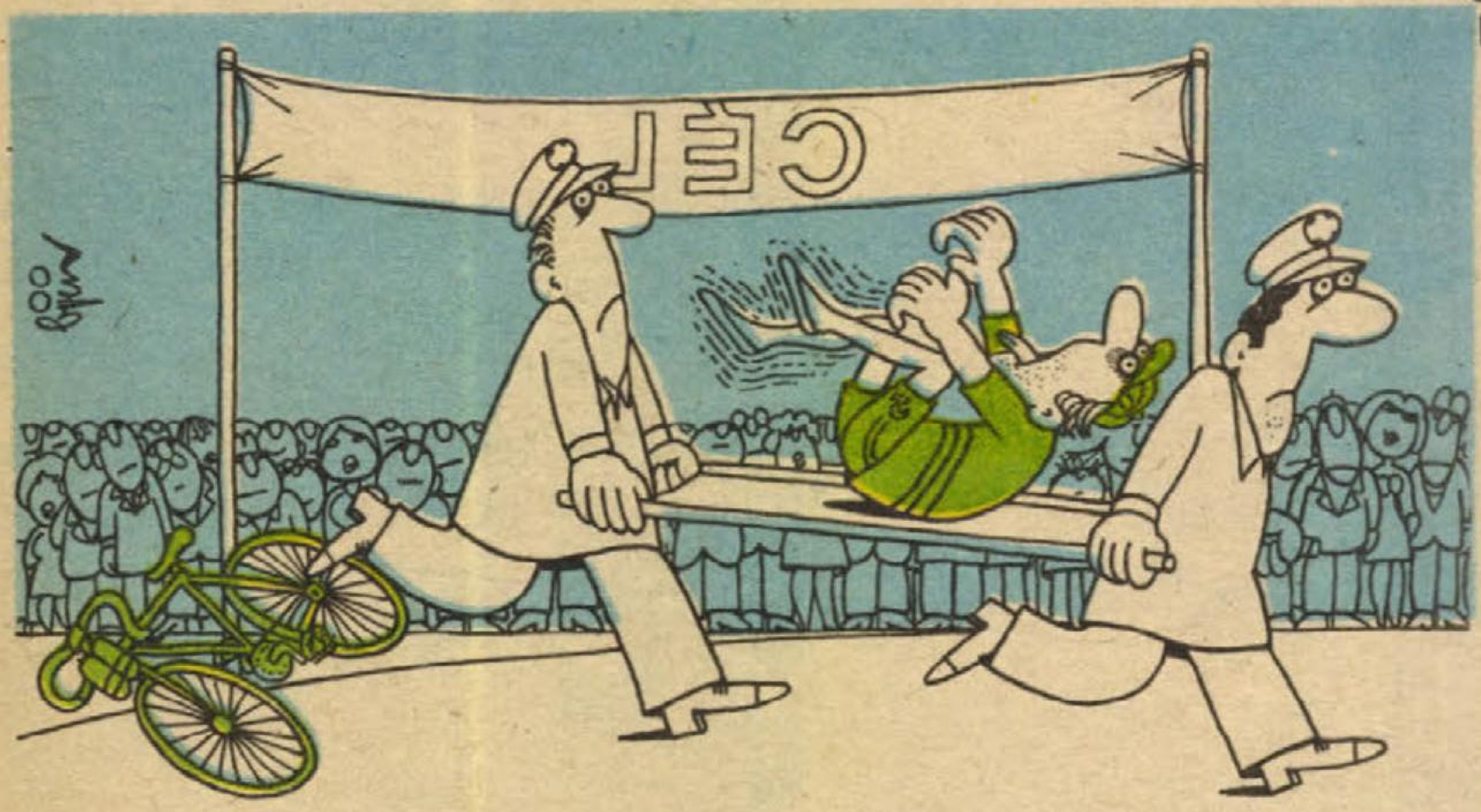
KRITIKA

– Ezt mi is el tudnánk játszani...

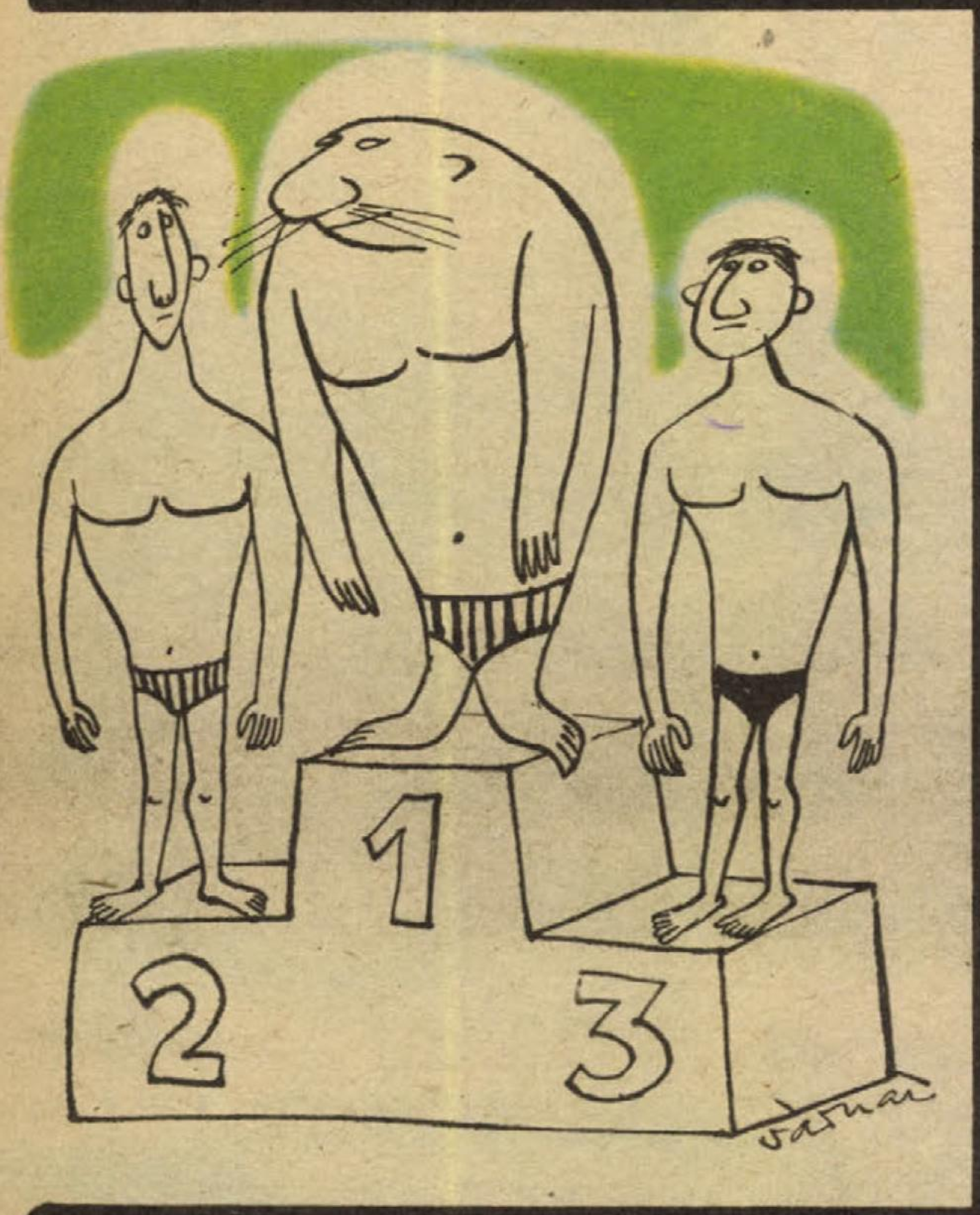

TÚL-HAJ-TÁS

DALLOS, BRENNER, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, HEGEDŰS, FÜLÖP, SAJDIK

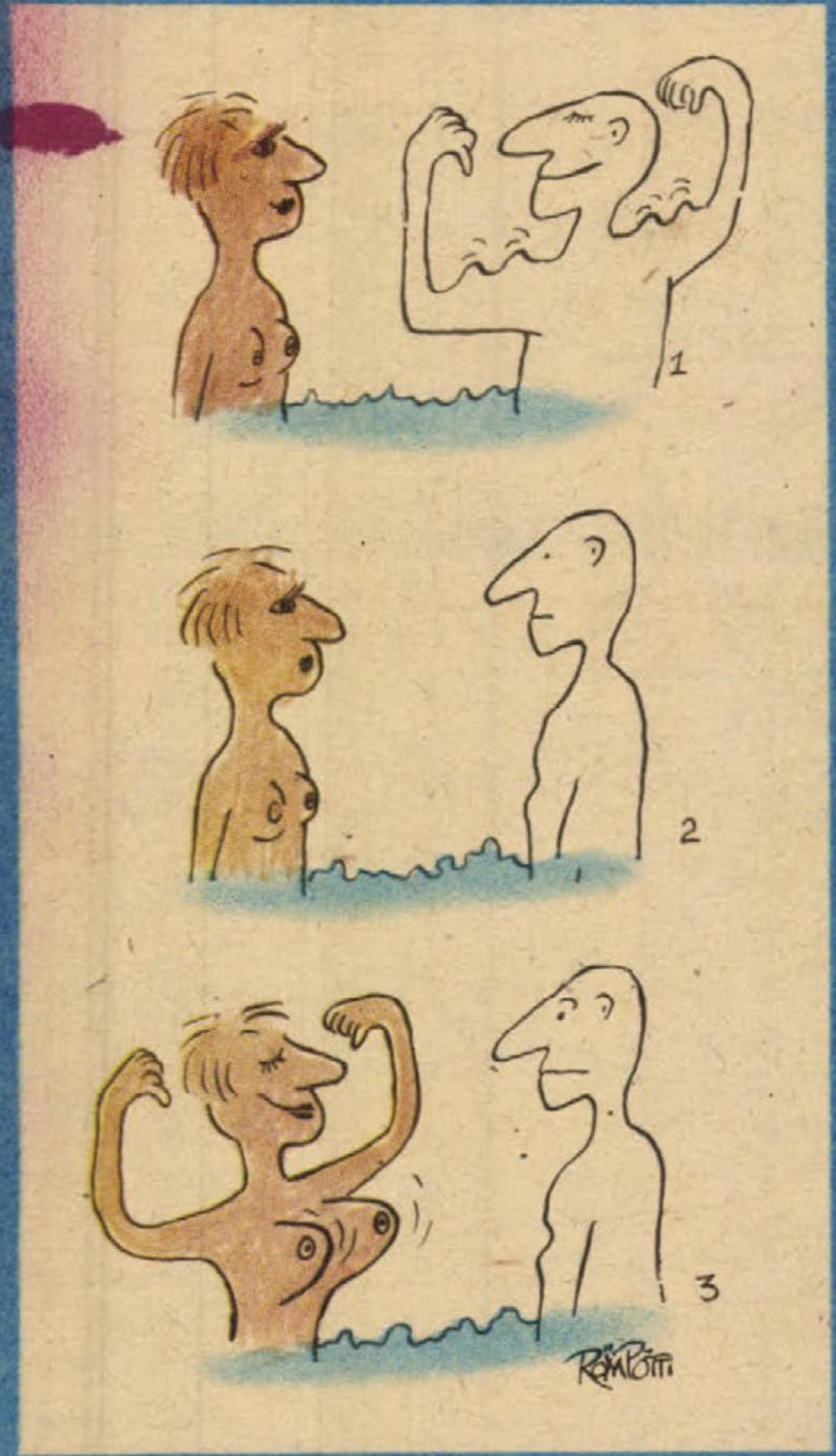

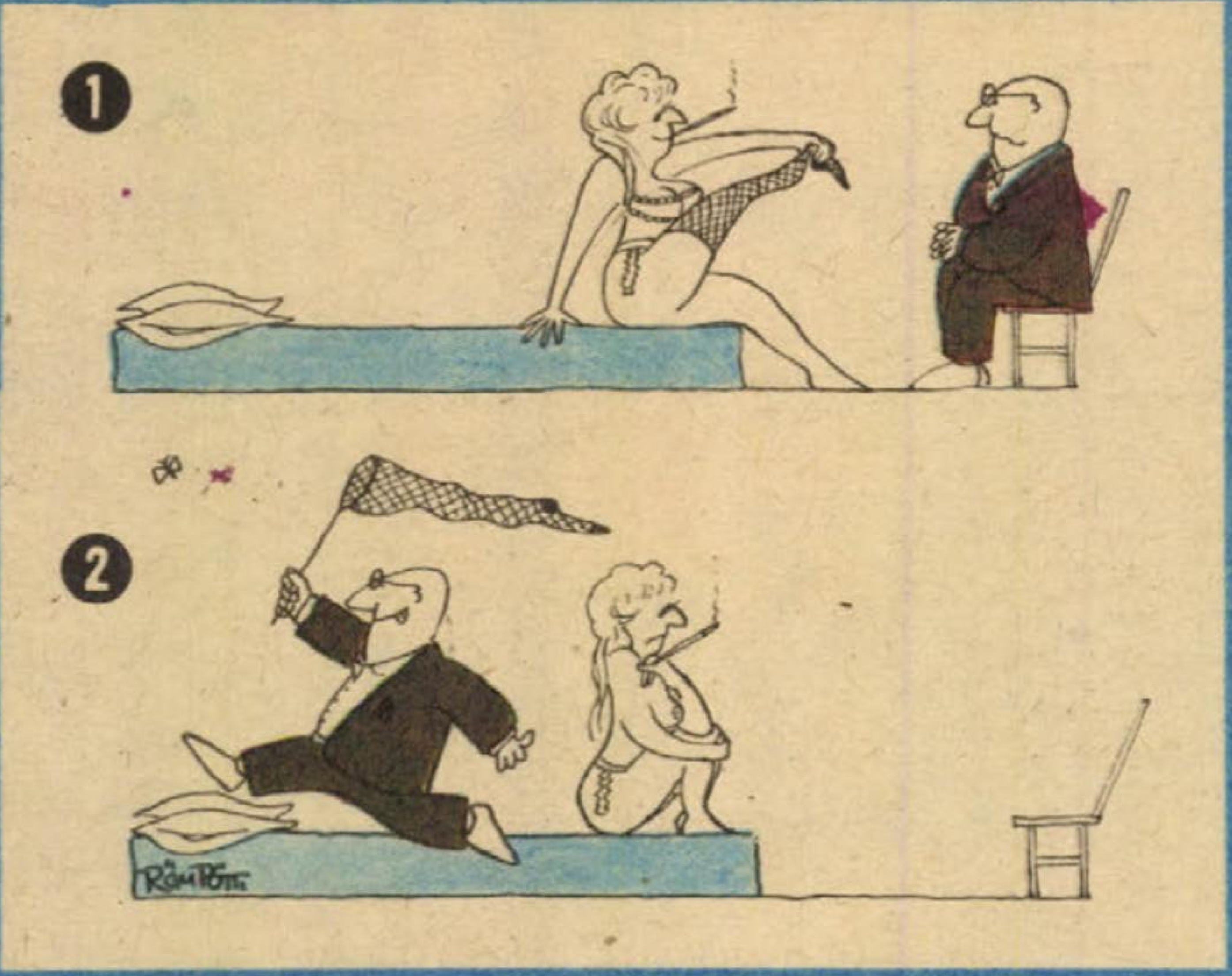

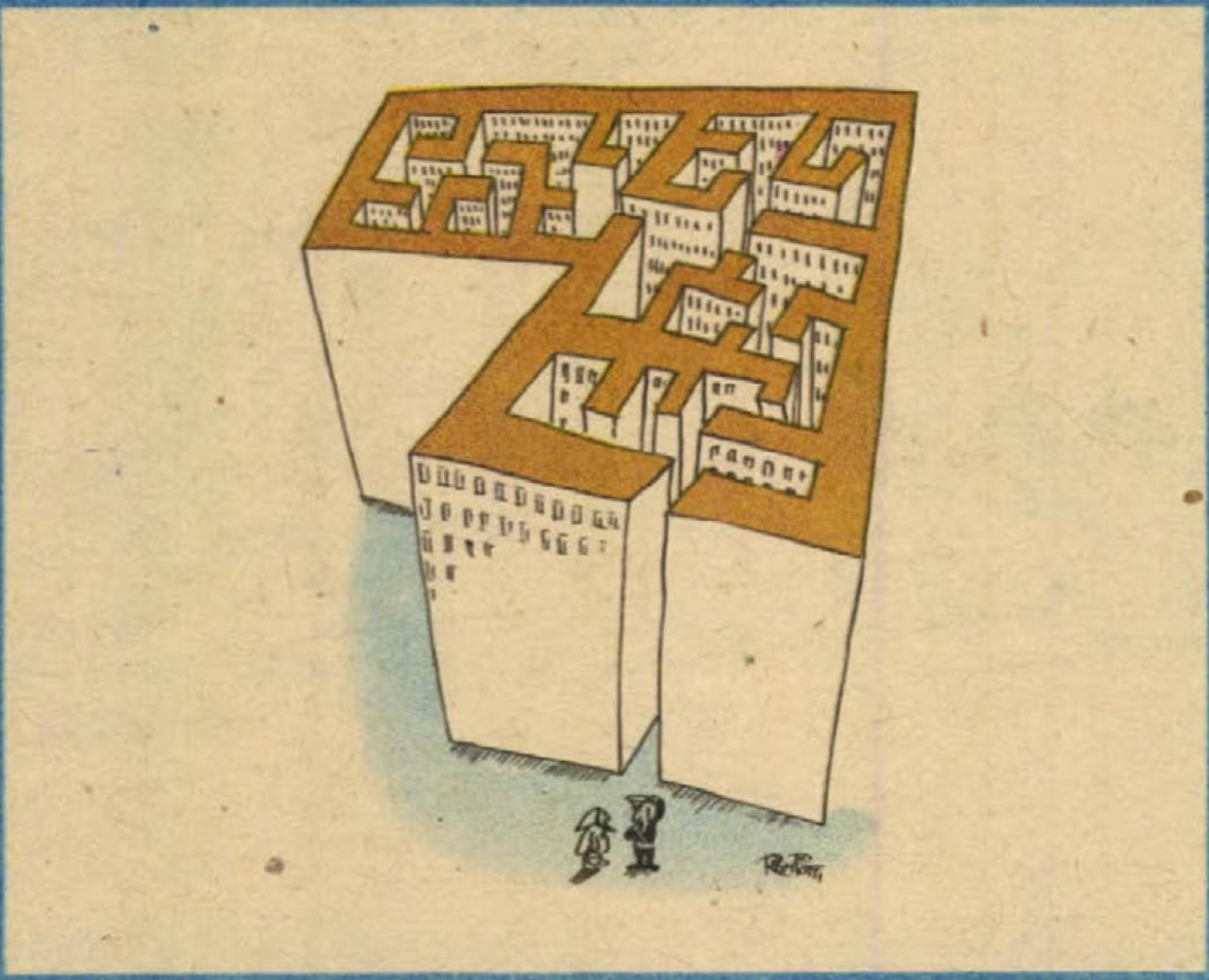

IMPORT HUMOR
Finnországból

Kimmo Römpötti rajzai

SAVANYÚCUKOR

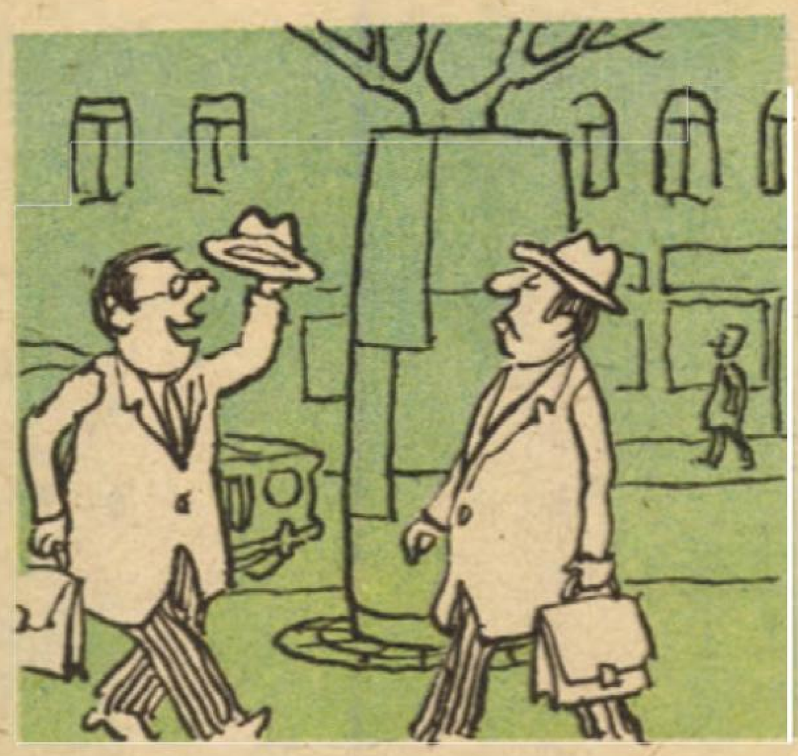
— Parancsoljon, gyújtson rá egy pohár ásványvízre! — kínálta kedvenc művezetőjét Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár gondoktól redőzött homlokú vezetője. — Mi van magával? Lefogyott és sápadt. Olyan az arca, mintha bemeszelték volna...

— Ne csodálkozzék, főnök. Átkozom a napot, amikor elvállaltam, hogy művezető leszek — sóhajtott fel keserűen Perczegős Norbert és felhajtott még egy pohár reprezentációs ásványvizet.

— Parancsoljon, öntse ki a lelkét. Mindjárt jobb lesz a közérzete — biztatta az igazgató.

— Semmi újat nem tudok mondani, csak annyit, hogy már nem bírom idegekkel. Dolgozóink nagy része érzékeny, mint a mimóza. Úgy kell bánni velük, mint a hímes tojással, s akkor még mindig én vagyok a rossz fiú. Ott van például Stehola Lajos, a timsó részlegből. Ismeri, főnök?

— Hogyne ismerném. Ő volt az, aki szórakozottságból viszketőport kevert a timsó alapanyagába. Miatta küldtek vissza Fülöp-szigeti megrendelőink egy öttonnás tételt. Az eset után egy barackot nyomtam Stehola feje búbjára és azt mondtam halkan, duruzsolva: Ejnye, Stehola, maga haszontalan! Hát szabad ilyen csacskaságot csinálni? Többet elő ne forduljon!

— Mire Stehola?

— Egy fél évig nem fogadta a köszönésemet. Átnézett a fejem felett. Úton-útfélen azt terjesztette rólam, hogy agresszív alak vagyok, goromba, mint a pokróc, s hogy pokolba az ilyen művezetővel, aki nem találja meg a közvetlen, emberi hangot a dolgozókkal.

— Mire maga?

— Egyszer megvártam műszak után, átnyújtottam neki egy csokor illatos piros rózsát, és ünnepélyesen bocsánatot kértem Stehola Lajostól. Higgye el, főnök, örömkönnyek csillogtak a szememben, amikor végre kezet nyújtott és azt mondta: „Na, jól van, Perczegős, nem haragszom."

Stirpák együttérzően megveregette művezetője vállát:

— Szegény barátom. Maga igazán a szívét-lelkét kiteszi a gyárunkért. Nem fogok elfeledkezni magáról a fizetésemeléseknél.

— Főnök, ezt az idegfeszültséget pénzzel nem lehet megfizetni. A robbanómotor részlegben Kriksz Béla reggelenként kikészítette a szerszámokat, aztán teljes erővel nekilátott az egész napi lógásnak. Egy szép napon odamentem hozzá és így szóltam: „Béluci, üljön szépen az ölembe. Így ni. Most megsimogatom finoman, gyengéden a szaktárs buksiját... Így ni... Mondja, emlékszik még arra, hogy egy üzemben dolgozni is kell?... Egy icikét-picikét...

— És Kriksz Béla?

— Azonnal kikérte a munkakönyvét és elment a Léglökéses Háztartási Gépek gyárába, ahol ilyenkor a művezető még a homlokára is ad egy puszit és savanyúcukorral kínálja. Én ezt nem bírom tovább! Nekem elegem volt ebből, főnök. Én kilépek innen! — zokogott fel hangosan Perczegős Norbert és lehajtott fővel indult a kijárat felé. Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár nehéz sorsú igazgatója rémülten rohant a művezetője után:

— Naaa... Norbikám, nem szabad! Nyugodjon meg... Vegyen egy kis savanyúcukrot!...

Galambos Szilveszter

Aszongyák

hogy Róma túl sok vizet fogyaszt, 17 350 litert másodpercenként.

Ez nem meglepő, hiszen már az ókori rómaiak is szerettek inni, igaz, hogy nem vizet, hanem bort, de azt tisztán, ami nem úgy értendő, hogy ivás előtt megmosakodtak, még az ókori kocsmárosok is fordítva csaltak, mint a híres epigramma tanúsítja, amelynek szerzője azt panaszolja, hogy csúnyán becsapta őt a minap egy ravennai kocsmáros, mert ő (a szerző) vizezett bort kért tőle, és a kocsmáros tisztát adott neki, de nemcsak az irodalom, hanem a történelem is tanúsítja a régi rómaiak ivási készségét, Tiberius császárt például Biberiusnak csúfolták, bibere ugyanis azt jelenti, hogy inni, de persze csak a háta mögött csúfolták így, mert egy római császár is volt olyan nagymenő (bár ezt a kifejezést akkor még nem ismerték), mint egy mai osztályvezető, sőt, visszatérve az irodalomra, még egy olyan költő is, mint Horatius, akinek a verseit az iskolákban tanítják, ivásra buzdított — természetesen nem vízivásra —, Soracte hegycsúcsa hótól fehérlik, írta gyönyörű ódájában, űzd el a hideget, bőven tégy fát a tűzre és igyál finom bort, a fafűtés (érdekes) már régen nem nagy divat, de a borivás még igen, ám azért szolidul (furcsa szó, de jobbat nem tudtam kitalálni) az emberiség, ma már a vízivást is túlzásba viszik a rómaiak, ami azért jó, mert a víztől nem lehet delirium tremenst kapni, és azért rossz, mert a vizet nem lehet szőlőből facsarni, mint a bort, a víz a vízvezetékből jön, ha jön, a sziklából könnyebb vizet facsarni, mint néha és néhol a kánikulában a vízvezetékből.

Vajon mikor jelenik meg az első vízivási mértékletességre intő tudományos cikk?

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

A SZOVJET FILM ÓRIÁSAI

A Patyomkin története

EIZENSTEIN BIZONYÍTOTT A VILÁGNAK

A kép történetesen nem Szergej Eizensteint, hanem Albert Einsteint ábrázolja, de annyi baj legyen. Ő is óriás volt, ő is bizonyított a világnak. Amellett távoli névrokonok is voltak. Legalábbis relatíve.

(A Dunántúli Naplóban észlelte Simony Emőke, pécsi olvasónk)

Totózzon velem!

43. hét

Gujdár Sándor

Totózzon velem!

44. hét

ifj. Fröhlich József

Lehet, hogy ők nem tudják: ikrek?

(A Pesti Műsorban fedezte fel Pekár István, gödöllői olvasónk)

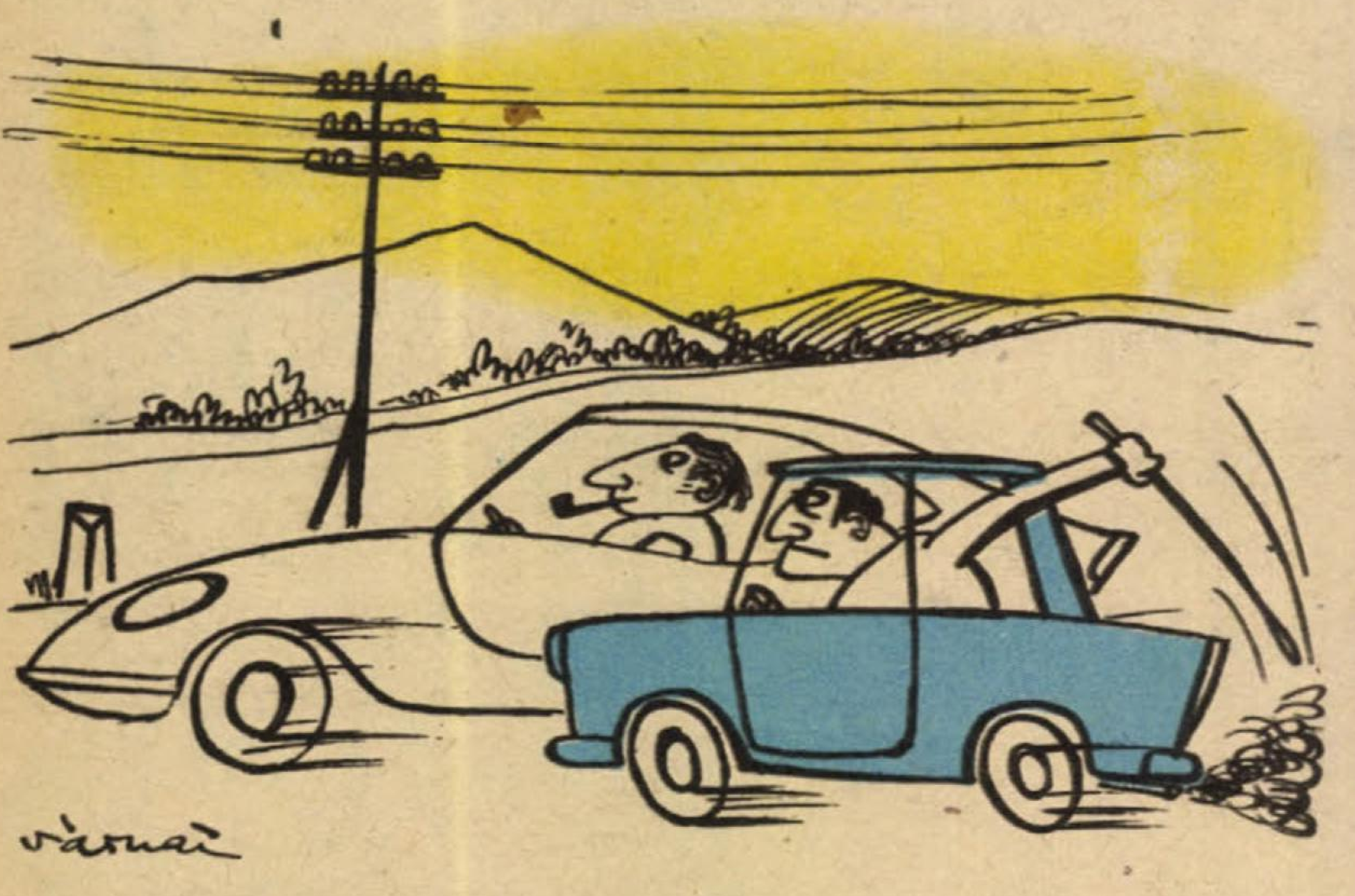
tán jégkorong, gyeplabda és férfi kosárlabdakapus is lesz benne. Azt vizsgáljuk, hogy egy kapus egyénisége mennyire tér

Sőt, egy röplabda-, egy pingpong- és egy teniszkapus is!

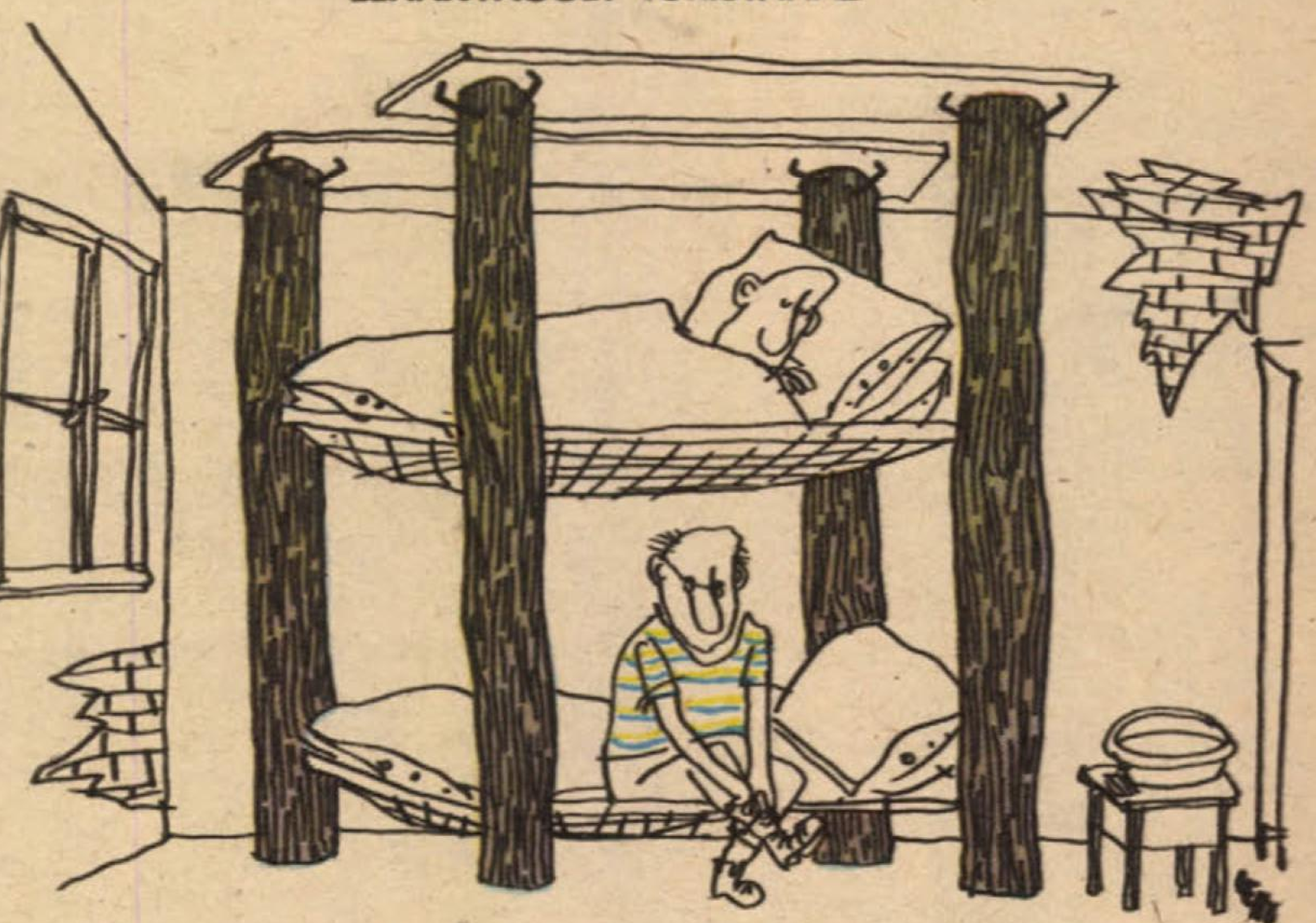
(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Steiner János, pécsi olvasónk)

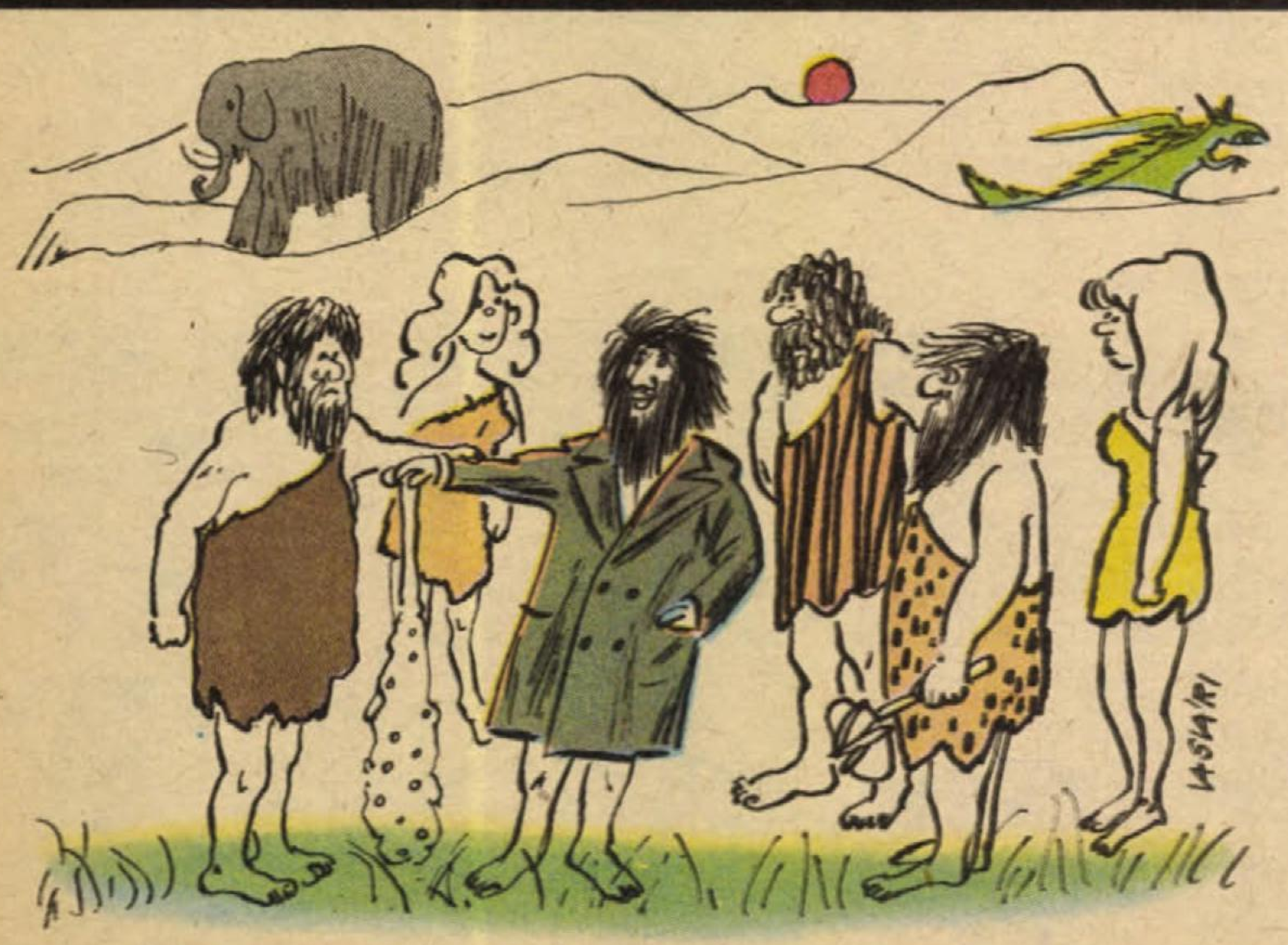
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

VERSENYLÁZ

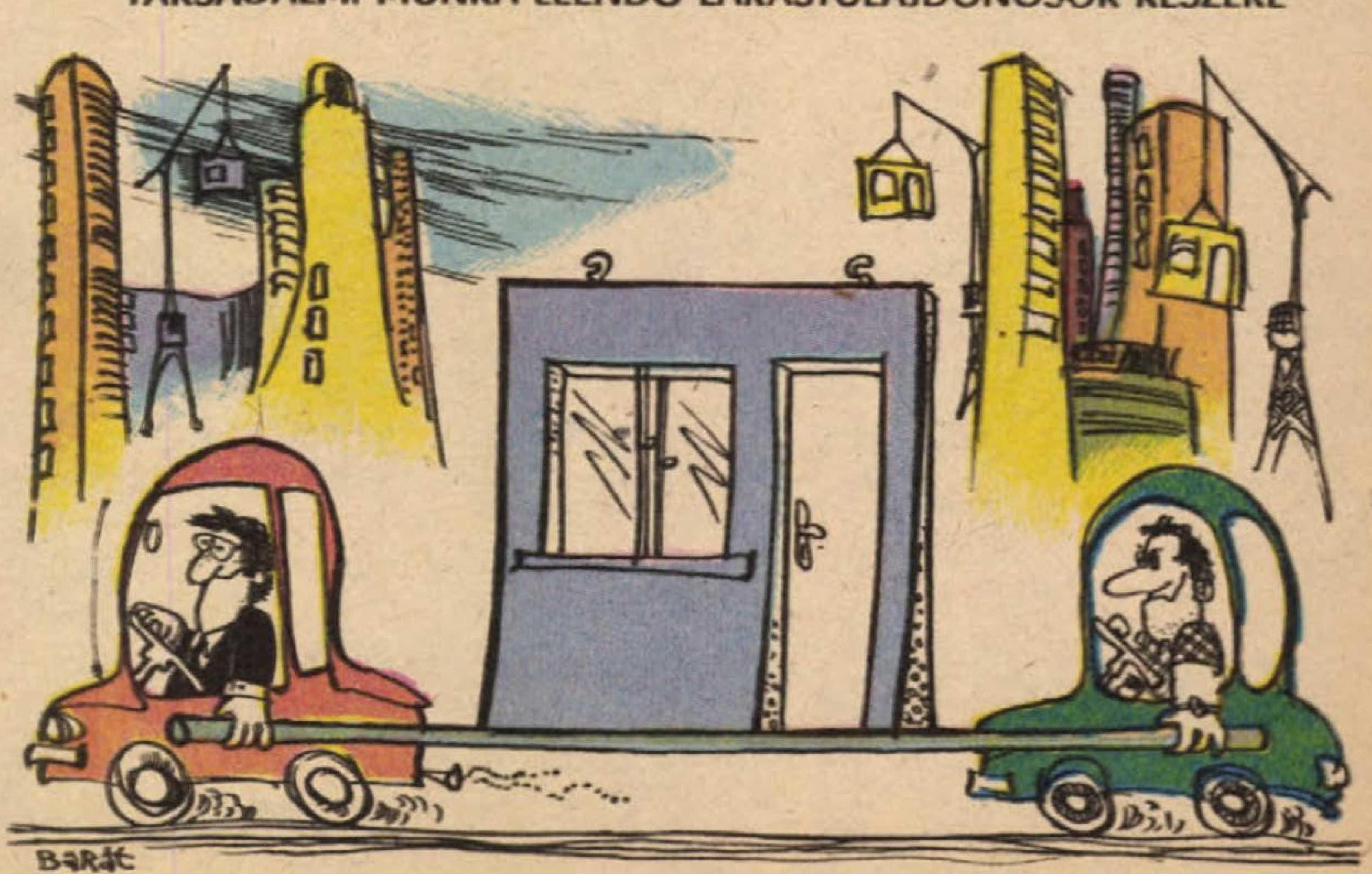
ELHANYAGOLT TURISTAHÁZ

– Valódi nappa!

TÁRSADALMI MUNKA LEENDŐ LAKÁSTULAJDONOSOK RÉSZÉRE

IRODALMI MEGGY

A fiatal Karinthy Frigyes 1913 nyarán — egy évvel az első világháború kitörése előtt — írt alábbi levelére a Lantos Magazin 1930. február 1-i számában bukkantam rá:

Tek. K. D. úrnak, Budapesten

Tisztelt Uram:

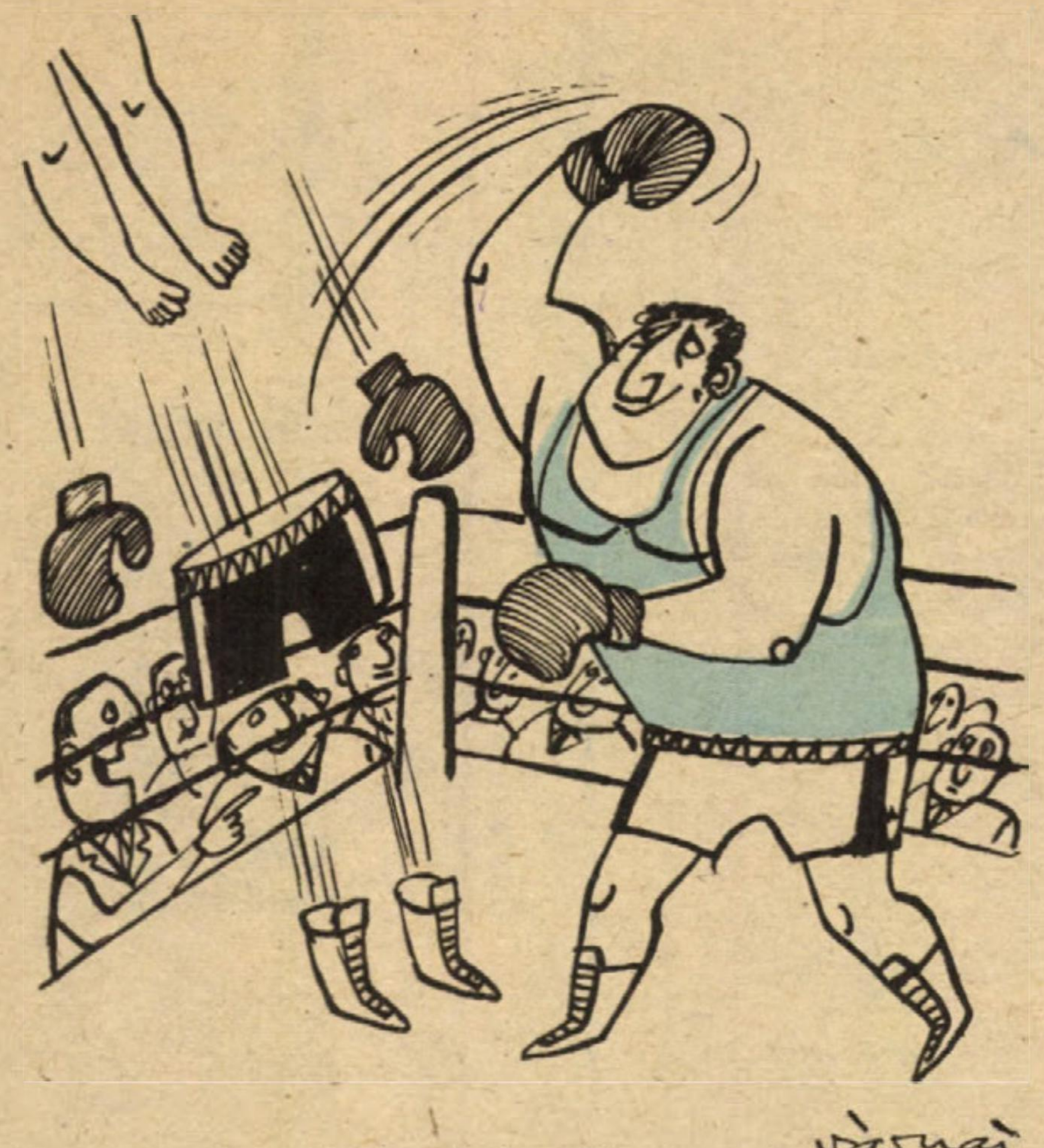
rendeltem Önöknél utánvéttel egy fél kiló szalámit, 1—1 koronáért sajtot, 2 á 70 filléres szardíniát és egy kiló meggyet: — erre küldtek egy csomagot, ami, a postaköltségeket leszámítva, 7 korona és 50 fillérbe került: meggy nem volt benne, számlát nem tettek mellé, úgyhogy fogalmam sincs róla, mi került 7.50 K-ba? Megbízható cégnek ismertem Önöket: éppen azért igen kérem, küldjék el a kifelejtett, ellenben nyilván felszámított meggyet is, de ne az én költségemre, mert nem az én hibám, hogy kimaradt: és küldjenek máskor a csomag mellé számlát, amint az r e n d e s, s z a b á l y s z e r ű e n v e z e t e t t cégekhez illik.

1913. júl. 24.

Tisztelettel
Karinthy Frigyes
Az Újság munkatársa
Balatonkenese, Otthon Szálloda.

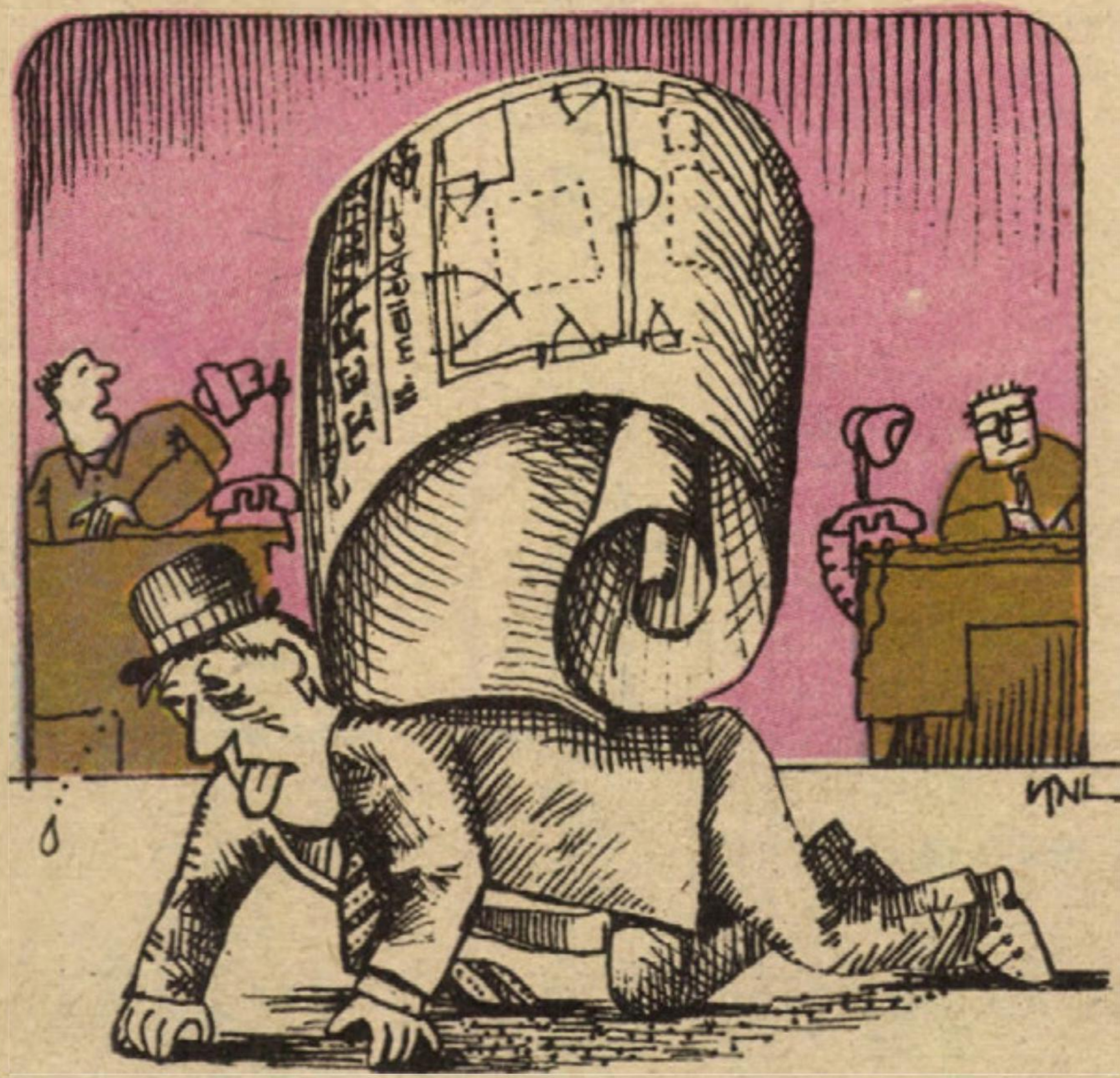
Én csak annyit mondok: becsüljük meg a Közértet! . . .

Sz. Gy.

– Remek formában van.

HÁTÁN HÁZA

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Vigyen ki az állomásra! — mondja az ittas egyén a taxisnak.

— De kérem, mi a vasútállomáson vagyunk! — kiáltja a meglepett sofőr.

A részeg átnyújt neki ötven forintot és azt mondja:

— Hát jó, de legközelebb ne hajtson olyan gyorsan!

*

Két barát találkozik az utcán:

— Hogy van a lányod?

— Bizony megnőtt!

— És a feleséged?

— Ő még nem!

*

— Tegnap összevesztem a feleségemmel.

— Miért?

— Azt mondta, lemehetek a bisztróba és ihatok egyet, de nyolcra legyek otthon. Én meg nyolcat ittam s egykor értem haza . . .

*

Egy nő azt mondja egy szivarozó férfinak a vonaton:

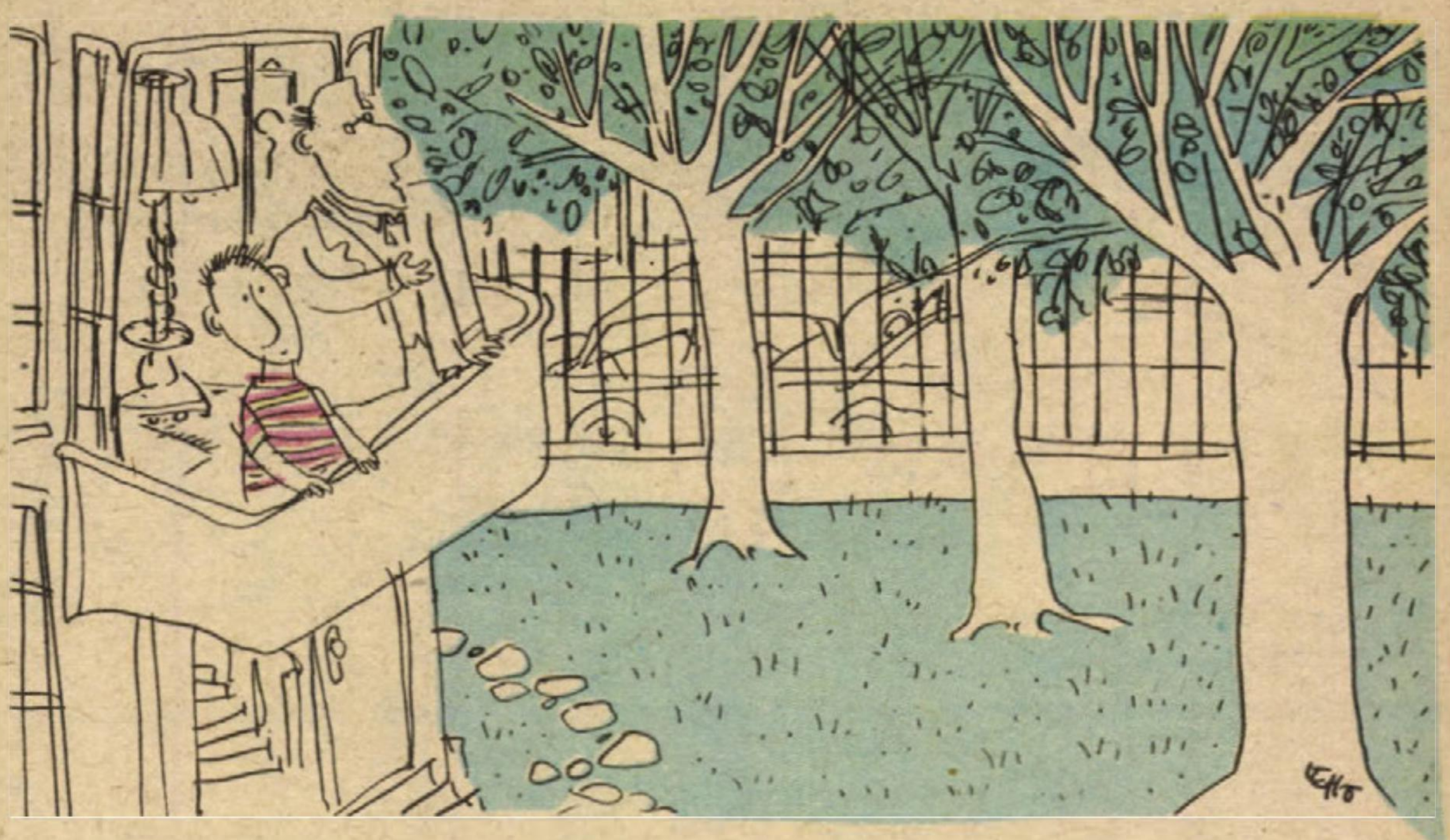
— Uram, engem a dohányzás beteggé tesz.

— Akkor én az ön helyében leszoknék róla, asszonyom! — feleli udvariasan az útitárs.

TEHETSÉGES PÓK

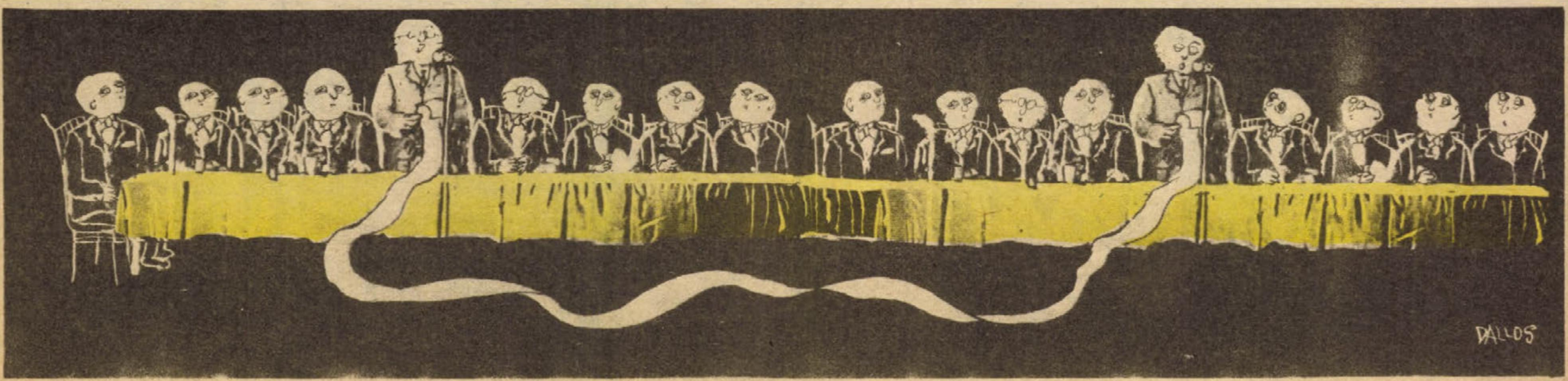

– Divatos csomózással készíti a hálóját.

– Ha ki tudod majd fizetni az illetéket, akkor egyszer itt minden a tiéd lesz!

SZÖVEGELÜNK . . . SZÖVEGELÜNK . . .

– Nem a választékkal van baj, hanem az elkényeztetett vevőkkel!

MŰHELYGYAKORLAT

– Majd ez a bácsi megmutatja neked a szakma szépségeit, mert a papád egy órája kilépett.

PANASZ

– Az én férjemnek sajnos mindene az otthona...
– Ez miért baj?
– Mert dolgozni sem jár el hazulról...

Oktalan bosszúság

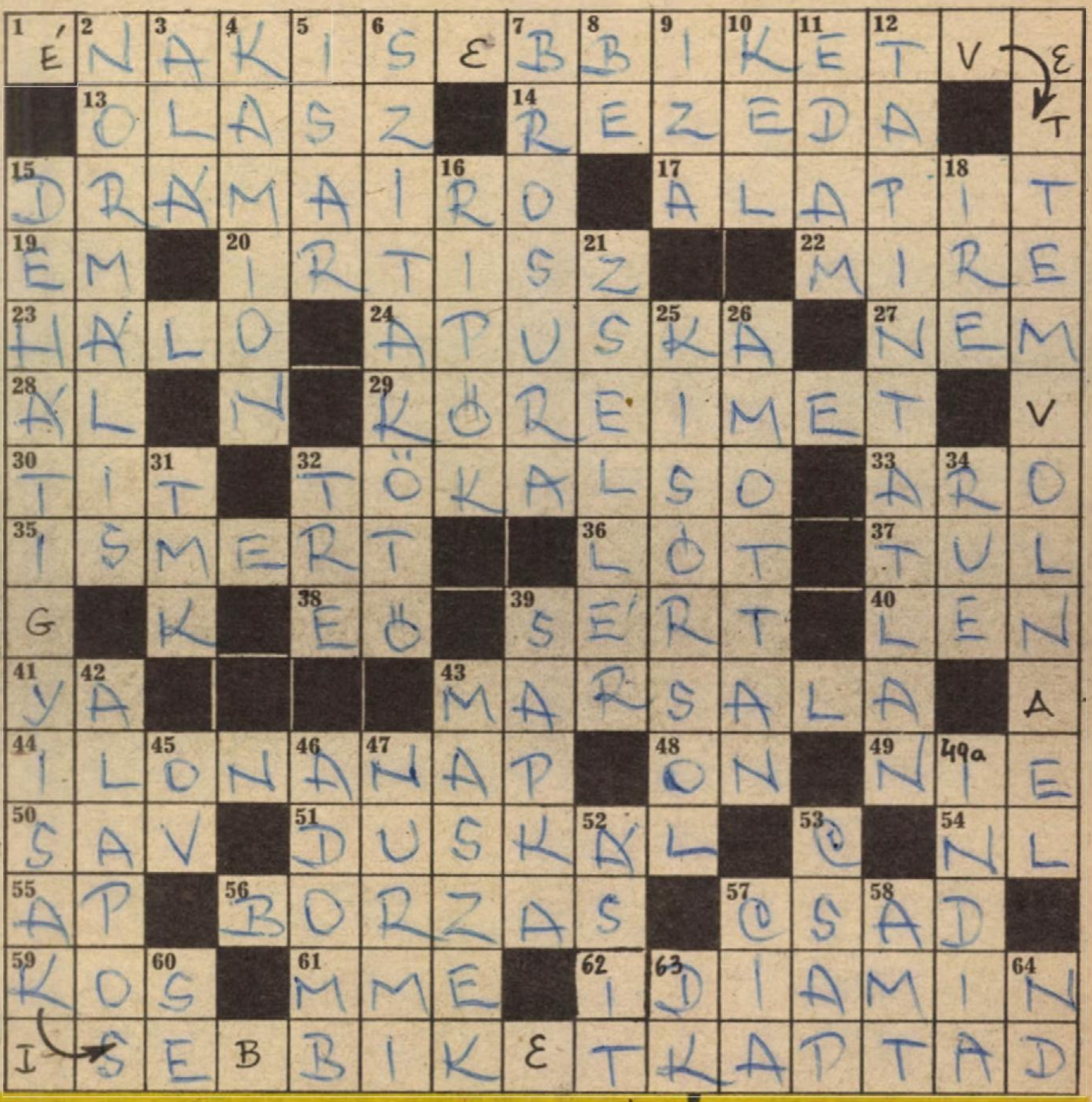
Kovács és Kelemen közösen rendel egy adag rántott halat. Amikor az ételt leteszi a pincér eléjük, Kovács szó nélkül kiveszi magának a nagyobbik darabot. Kelemen dohog: — Micsoda udvariatlanság ez?! — Te melyiket vetted volna a tányérodra? — kérdi Kelemen. — Vízszintes 1 — feleli Kovács oktatóan. Mire Kelemen: — Függőleges 15. Megfejtésül a jelzett sorokat kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Európai nép
14. Illatos virág
15. Színpadi műveket alkot
17. Intézményt, szervezetet, vállalatot hoz létre
19. Mássalhangzó fonet.
20. Az Ob mellékfolyója Szibériában
22. ... megvénülünk (Jókai regénye)
23. Halász eszköze
24. Lőfegyver (névelővel)
27. Kategorikus tagadás
28. Nem igazi
29. Ne zavard...! (Archimedes mondta a gyilkosának)
30. Ismeretterjesztés a feladata
32. A magyar kártya egyik lapja
33. Fordított időmérő
35. Általánosan tudott valami
36. Sóbálvány lett a neje
37. Helyhatározó
38. E. Ö.
39. Sérülést okoz
40. Ipari növény
41. Y. A.
43. Boráról híres kikötőváros Szicíliábar
44. Augusztus 18-án van
48. Fémes elem
49. Soha — németül
50. Maró folyadék
51. Valaminek bővében van
54. Hollandia jele az autókon
55. Külföldi hírügynökség
56. Mellőzi a fésű használatát
57. Tó Szudánban
59. Hím juh
61. Madame — rövidítése
62. Uganda államfője

FÜGGŐLEGES

2. Ami semmiben sem tér el a megszokottól
3. Igekötő
4. Nagyméretű teherautó
5. A Duna mellékfolyója az NSZK-ban
6. Színpompás ragadozó rovar
7. Kis terjedelmű, többnyire politikai tartalmú könyvecske
8. A berillium vegyjele
9. Női név
10. Főzelék
11. Holland város (sajtjáról nevezetes)
12. Aki nincs tekintettel mások érzelmeire
16. Szemtelen, pimasz
18. „Menni" — latinul
21. A hajdani mezőgazdasági proletár
25. Valakit sorshúzással kijelöl
26. Helyhatározó („ott")
31. Termelést megelőző karbantartás
32. Három — idegen nyelven
34. Francia „út"
39. Fejfedő
42. A jó munkás és a jó munka
43. A saját hasznára dolgozó iparos (vagy kereskedő)
45. Félt
46. Kicsi hegy (névelővel)
47. A hosszútávfutás emlékezetes alakja
49a. A Föld második legnépesebb országa
52. Sokszor unalmában teszi az ember
53. Boroshordón is található
57. Amerikai hírszerző ügynökség
58. Hivatal — németül
60. Tiltószó
63. D. K.
64. N. D.

BALZAC

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az a tisztességes asszony, akit félünk hírbe hozni.

200—200 forintot nyert:

Tánczi István, 8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 47.
Szabó Matild, 5746 Kunágota, Álmos u. 74.
Tátrai Éva, 1027 Bp., Fő u. 61.

A nyereményeket postán küldjük el.

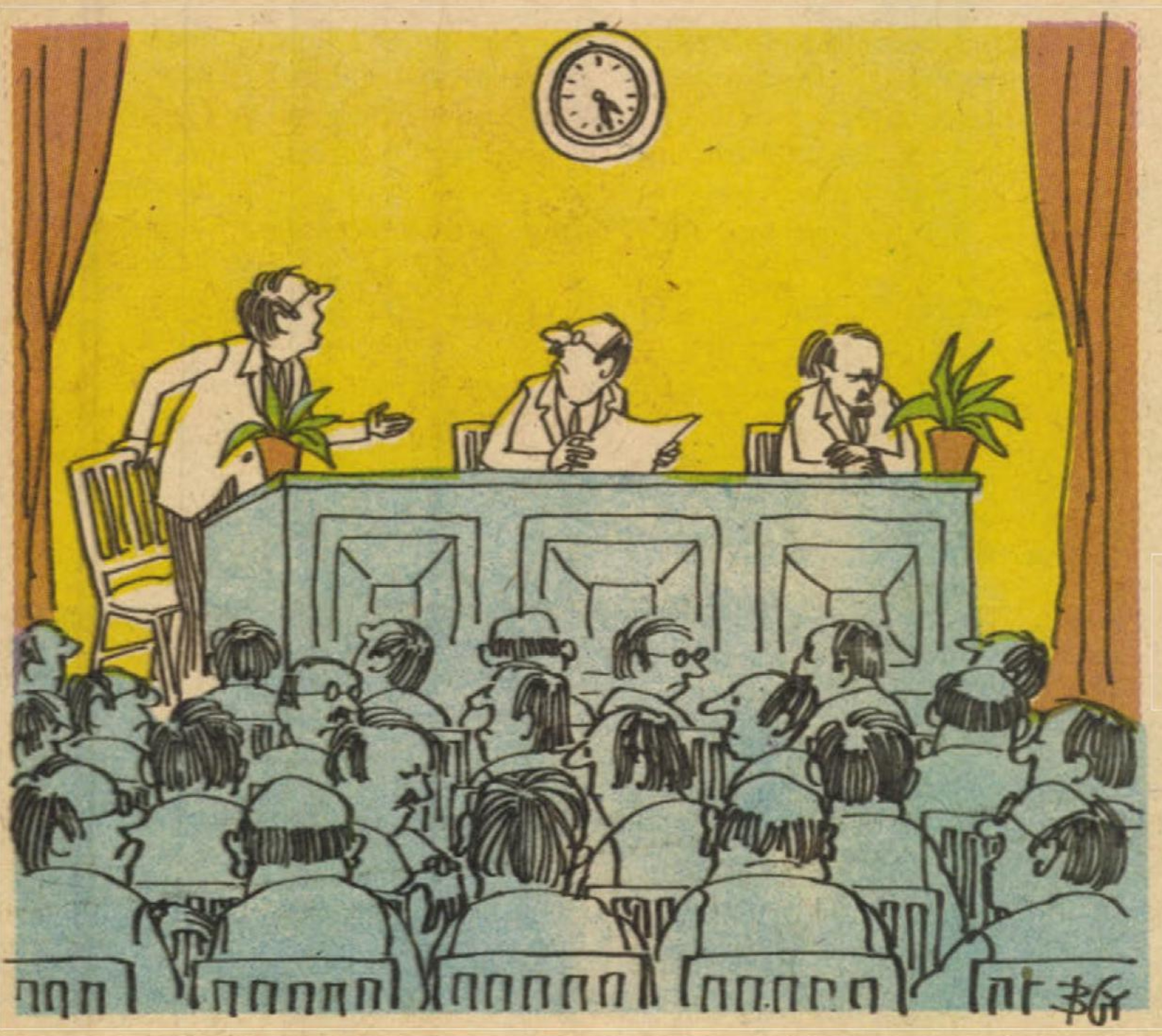
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZEXFOGKRÉM

A kanadai fogpasztagyárosok közül egyesek azzal reklámozták gyártmányukat, hogy annak használata növeli a szexuális erőt. A volt fogyasztásügyi miniszter most olyan értelmű kijelentést tett, hogy ezeknek a gyárosoknak a bíróság előtt kell majd bizonyítaniuk állításuk igazságát.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII. Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII. Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-46 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
25 504

KUPASZERDA

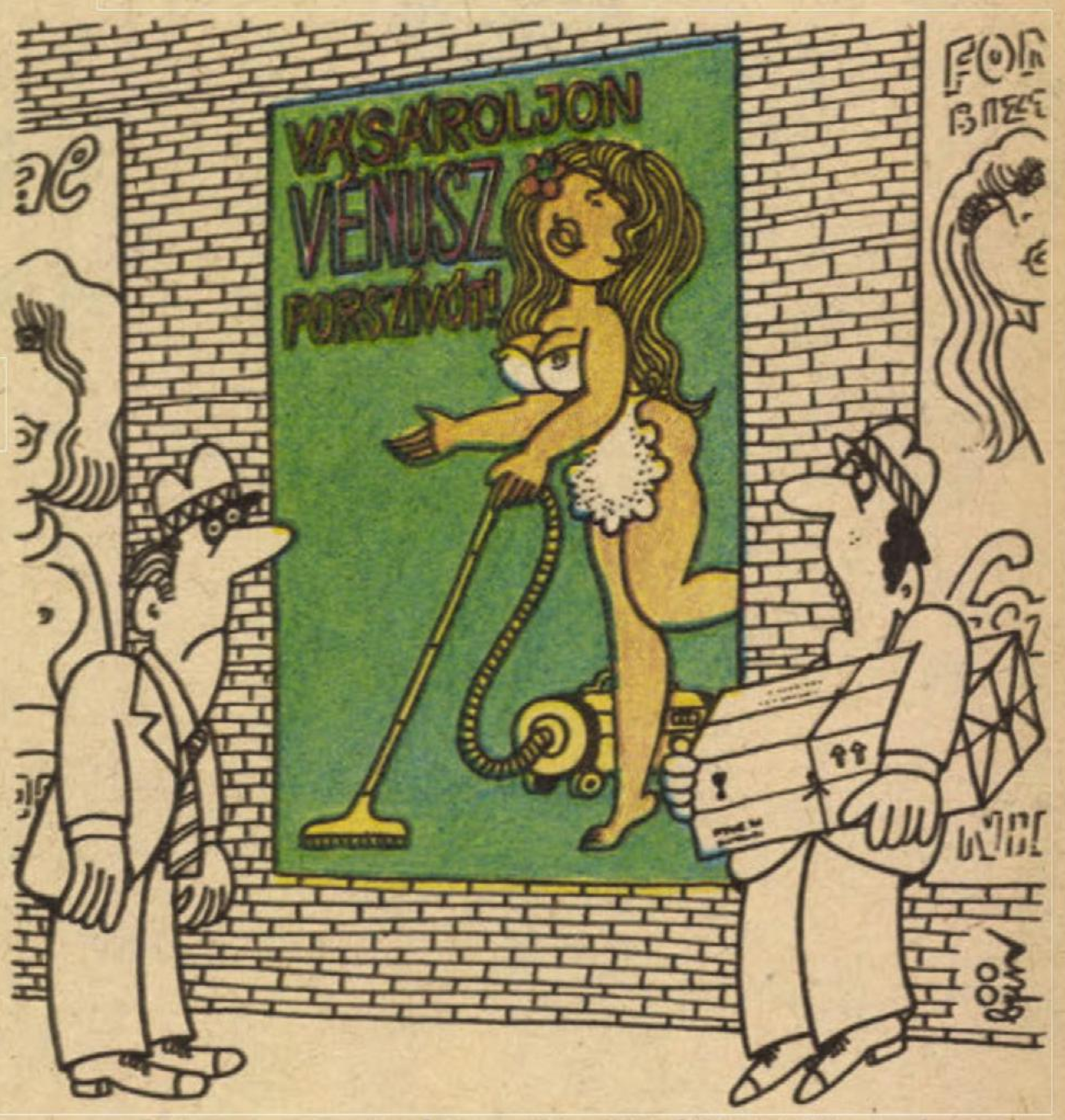

– Felkérem Kovács elvtársat, hogy ne tartsa meg a beszámolóját!

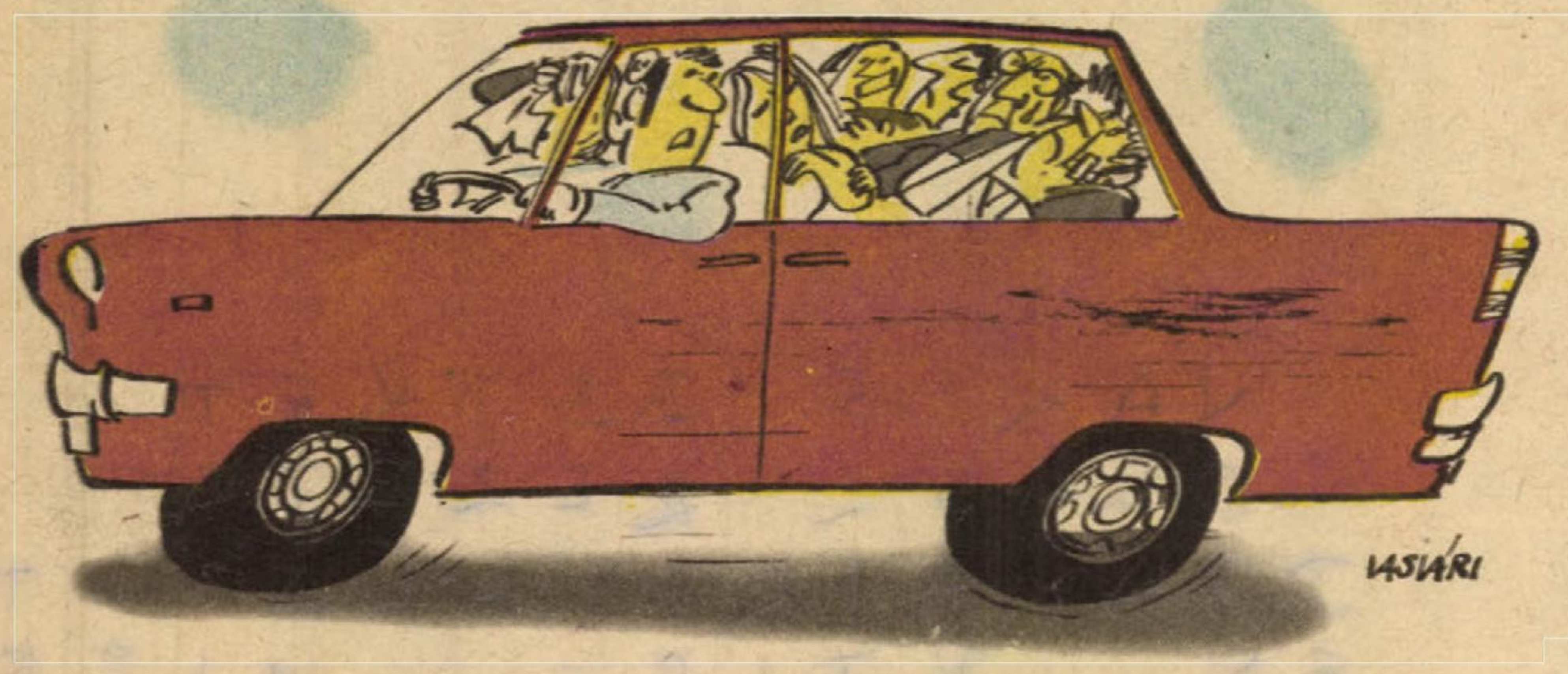
– Aztán holnap megint lemaradok, mert sportszerűtlenül élek...

REKLÁMKORSZAK

– Sajnos, nem tudok neki ellenállni! Már a harmadik porszívót viszem haza...

AKI NEM HAGYJA CSERBEN ÁLDOZATAIT

– Húzódjanak összébb, még Békásmegyeren is van dolgom!

FEJVADÁSZAT

15 000 forintos rejtvénypályázat

3. FORDULÓ

Ha a kedves olvasó tüzetesen megnézi a lapunkban megjelent karikatúrákat, **öt híres zeneszerző** ismerős arcvonásait fedezheti fel a szereplők között. Könnyítésül eláruljuk: közülük kettő magyar, három külföldi. Ha megtalálja, felismeri a fejeket, kérjük, írja be a neveket a rejvényszelvényre, a kivágott szelvényt tegye borítékba, s küldje be a szerkesztőségbe, november 24-ig. (A címzés csak ennyi: **Ludas Matyi, 1977 Budapest.** A borítékra tessék ráírni: **Fejvadászat.** És feltétlenül tessék bélyeget ragasztani rá, mert a portós leveleket nem vesszük át. Egy borítékban több szelvény is beküldhető.)

A rejtvény ötfordulós. Bármelyik fordulóban be lehet kapcsolódni,

minden héten 5x200 forint a nyeremény.

Már az első héten nagy tömegű helyes megfejtés érkezett szerkesztőségünkbe. Az első forduló nyertesei: **Bocskai István 3530 Miskolc, Felszabadítók útja 22; Gál Zsuzsa 1106 Budapest, Maglódi út. 25; ifj. Horváth István 2760 Nagykáta, Szőlő u. 1; Szabó Józsefné 5900 Orosháza, Nádasdi u. 11; Vámos György 1132 Budapest, Váci út 14.** Nyereményüket, fejenként 200 forintot, postán elküldtük.

A helyes megfejtést természetesen csak a pályázat lezárása után közöljük. Aki az ötödik forduló végén együtt küldi be a 25 helyes megfejtést tartalmazó öt rejtvényszelvényt, részt vehet a fődíjak december 8-án megtartandó sorsolásán, ahol három nagy összegű nyeremény talál gazdára:

egy ötezer forintos első díj,
egy háromezer forintos második díj,
egy kétezer forintos harmadik díj

talál majd gazdára.

Jó szórakozást, sok sikert a fejtöréshez!

REJTVÉNYSZELVÉNY

FEJVADÁSZAT 3. FORDULÓ

A rajzokon felismert zeneszerzők:

....

....

....

....

....

A megfejtő neve: ....

Pontos címe: ....